

***Prorok Muhammad ﷺ i jego
wyjątkowe cechy.
Biografia skrócona.***

هيثم بن محمد سرحان

Uczony (Sheikh)

Hejtam syn Muhammada Sarhan.

Były nauczyciel w meczecie Proroka ﷺ.

Właściciel strony:

www.alsarhaan.com

غفر الله له ولوالديه ولمن أعانهم على إخراج هذا الكتاب

Niech Allah ﷻ wybaczy naszemu Sheikh'owi oraz
jego rodzicom i pomoże mu w jego staraniach.

Przetłumaczył:

Abdullah Tomasz Zajączkowski

Pomoc i redakcja: Umm Yaqub, Aleksandra Pocheć,

Zahra Gocer, Abu Jusuf Ibrahim

Wstęp

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Cała Chwała Allah’owi ﷻ. Wychwalamy Go i szukamy Jego pomocy, i wybaczenia. Szukamy u Niego schronienia przed złem, które w nas tkwi i przed naszymi złymi uczynkami. Kogo Allah ﷻ prowadzi, tego nikt nie może zwieść, a kogokolwiek Allah ﷻ uczynił zagubionym, nikt nie może go poprowadzić. Oświadczam, że nie ma boga godnego czczenia poza Allah ﷻ, który nie ma towarzysza i jest jedynym prawdziwym Bogiem. Oświadczam, że Muhammad ﷺ jest Jego sługą i Wysłannikiem. Allah ﷻ mówi w Koranie: "O wy, którzy uwierzyliście, bójcie się Allah’a tak jak przystało i nie umierajcie inaczej, jak tylko będąc muzułmanami [w posłuszeństwie Bogu] - Sura Al Imran (Rodzina Imrana): 102. "O ludzie, bójcie się waszego Pana, który stworzył was z jednej duszy i stworzył z niej jej partnera i rozsiał z nich dwojga wiele mężczyzn i kobiet. I bójcie się Allah’a, w imię którego pytacie się jedni drugich, oraz łona (tj. bójcie się zrywania rodzinnych więzi). Doprawdy, Allah jest zawsze Obserwującym (Wszechwiedzącym)" - Sura An Nisa (Kobiety): 1. "O wy, którzy uwierzyliście, bójcie się Allah’a i przemawiajcie w prawy sposób (ze sprawiedliwością)". Sura Al Ahzab (Frakcje) 70-71-"On następnie ukierunkuje wasze uczynki i wybaczy wam wasze grzechy. A ktokolwiek poddał się Allah’owi i Jego wysłannikowi, to z pewnością osiągnął wielki sukces."

W tej małej książce znajduję się parę słów dla tych, którzy chcieliby dowiedzieć się kilku podstawowych informacji o Proroku Islamu ﷺ, o jego biografii i Objawieniu, które zesłał mu i obarczył go Allah. Ibnu Kejjim powiedział: "Szczęście człowieka wierzącego w tym i w następnym życiu jest powiązane z przewodnictwem, które dostał Prorok ﷺ, zatem jest to bardzo ważne dla wszystkich, którzy szczerze doradzają sobie dobro i pragną być po śmierci zbawieni i szczęśliwi, aby poznali jego biografię, przewodnictwo i przekaz jego wiadomości. To sprawi, że nie będą trwali w ignorancji na jego temat oraz będą mieli szansę być tymi, którzy za nim ﷺ podążają".

W kwestii wiedzy o Proroku Muhammadzie ﷺ wypowiadają ludzie, którzy wiedzą o nim ﷺ albo dużo, albo mało, bądź są całkowicie pozbawieni wiedzy na jego temat. Wiedza ta jest w rękach Allah’a ﷻ. On obdarza nią tych, których chce. Allah ﷻ jest władcą niewyczerpalnego wynagradzania.

Proszę Allah’a ﷻ, aby obdarzył nas miłością do Proroka ﷺ i posłuszeństwem dla Jego ﷺ nakazów i trzymania się z daleka od tego, czego nam zabronił i co nam szkodzi. O Allah ﷻ, wyślij Twoje błogosławieństwo na proroka Muhammada ﷺ i na podążających za Nim ﷺ, tak jak pobłogosławiłeś Abrahama ﷺ i tych, co podążają za Abrahamem ﷺ. Doprawdy, jesteś pełen Chwały i Majestatu. O Allah ﷻ, wyślij Twoje błogosławieństwo na Muhammada ﷺ i na rodzinę Muhammada ﷺ, tak jak wysłałeś błogosławieństwo na Abrahama ﷺ i na rodzinę Abrahama ﷺ, zaiste Ty jesteś pełen Chwały i Majestatu.

Część pierwsza:
Jego ﷺ
przewodnictwo i cechy

Opis i cechy charakterystyczne Proroka ﷺ

Pochodzenie	On ﷺ to - Muhammad ﷺ syn Abdullah, syna Abdul-Muttaliba, syna Haszima, syna Abdul-Manafa, syna Kusejja, syna Kilaaba, syna Murrahy, syna Kaa'ba, syna Lułejja, syna Galiba, syna Fihra, syna Malika, syna An-Nadra, syna Kinany, syna Huzejmy, syna Mudrika, syna Iljasza, syna Mudhara, syna Nazara, syna Maaddi, syna Adnana, który jest synem Izmaela, syna Abrahama (pokój z nim), bliskiego przyjaciela Boga. Spośród całej ludzkości ma on ﷺ najlepszy rodowód. Zostało to potwierdzone w narracji (hadith) od Proroka ﷺ: kiedy to król Rzymu Herakles powiedział do Abu Sufjana رضي الله عنه: "Zapytałem Cię o jego pochodzenie. Potem powiedziałeś, że pochodzi ze szlachetnego rodu i to jest właśnie cechą wysłanników, że wywodzą się spośród własnych ludzi".	
Wybór Allaha جلّ جلاله	Prorok ﷺ powiedział: "Doprawdy Allah wybrał Kinanę spośród synów Izmaela, wybrał On Kuraiszytów spośród Kinany, wybrał plemię Haszim z Kureisz i wybrał mnie z plemienia Haszim". Zbiór hadisów - Sahih Muslim.	
Imiona Proroka ﷺ	Muhammad ﷺ	To jego najśłynniejsze imię. Jest wymienione w Torze i oznacza: Ten, kto posiada wiele chwalebnych cech.
	Ahmed	Oznacza najbardziej chwalonego spośród wszystkiego, co stworzone. Ci, co są w niebie, ziemi i w zaświatach, będą go chwalić za wszystkie szlachetne cechy, które posiada. Jest to również imię, poprzez które wymienił go ﷺ Jezus (pokój z nim).
	Al-Mutawakkil	Pokładający zaufanie (tałakkul) w Allah'u. Był tak nazwany z powodu jego niezłomnego zaufania, które pokładał w Allah'u, kiedy to ustanawiał i budował religię Boga. Nikt nigdy nie zaufał Allahowi tak, jak zrobił to Muhammad ﷺ.

Imiona Proroka ﷺ

(المحي)
Al-Mahi

To imię, które tłumaczymy jako Użyty przez Allah’a do usunięcia niewiary w nigdy wcześniej nie spotykany sposób.

(الحاشر)
Al-Haszir

To Ten, który zgromadził – tj. zgromadził cały rodzaj ludzki. Został wysłany, aby zebrać całą ludzkość, będąc dla nich wszystkich Wysłannikiem ﷺ.

(العاقب)
Al-Aqib

Oznacza Ostateczny- ten, po którym nie będzie już żadnego proroka. Jest pieczęcią wszystkich proroków, wysłany jako ostatni z nich.

(المقفي)
Al-Muqaffi

Tłumaczymy jako Następcę, czyli ten, który podąża za tymi, którzy go poprzedzili. Allah ﷻ uczynił go następcą tego, z czym przybyli prorocy i wysłannicy przed nim.

(نبي التوبة)
Nabi-u-Tauba

Czyli Prorok Skruchy - ten, którego Allah ﷻ użył, aby otworzyć dla ludzkości bramę skruchy, aby było im wybaczone w sposób jaki nie zostało im wybaczone wcześniej. Prorok ﷺ prześcignął wszystkich w okazywaniu skruchy i poszukiwaniu wybaczenia.

(نبي الملحمة)
Nabi-u-Malhama

To Prorok Walki, którego wysłał Allah ﷻ do walki z Jego wrogami. Żaden prorok wraz z jego ludźmi nie walczył na drodze Allaha ﷻ tak, jak walczył Prorok ﷺ i jego naród. Żadne bitwy nie były tak zażarte, jak bitwy za jego czasu.

(نبي الرحمة)
Nabi-u-Rahma

Oznacza Proroka Litości. Allah ﷻ wysłał Proroka ﷺ jako litość dla całego istnienia i cała ludzkość otrzymała tę litość, a jeśli chodzi o wiernych to otrzymali oni najbardziej kompletną formę litości. Jeśli chodzi o Żydów i Chrześcijan, żyli oni pod jego ﷺ opieką i przymierzem.

عليه وسلم صلی اللہ Imiona Proroka	(الفتاح) Al-Fatih	Tłumaczy się jako Zdobywca, czyli ten przez którego Allah ﷻ otworzył drzwi do przewodnictwa, po tym jak zostało ono naruszone (przez ludzi). Otworzył oczy niewidzących, uszy niesłyszających i serca, które były zamknięte na prawdę. Allah ﷻ podbił również poprzez niego ziemie niewiary, otworzył bramy Raju oraz drogi do wiedzy i dobrych uczynków.
	(الأمين) Al-Amin	Czyli Wiarygodny. On ﷺ najbardziej zasługuje, aby mieć to imię. On jest tym, któremu Allah powierzył objawienie i religię. Jest on godny zaufania pomiędzy mieszkańcami nieba i ziemi. Nawet niewierzący Kurajszyci nazwali go prawdomównym, przed tym jak otrzymał proroctwo.
	(البشير) Al-Baszir	To Obwieszczający, czyli Niosący dobre nowiny tym, którzy go posłuchali i ostrzegający przed straszliwą karą, dla tych którzy się mu sprzeciwili.
	(سيد ولد آدم) Sayyid walad Adam	Oznacza Mistrza dzieci Adama. Prorok ﷺ powiedział: "Jestem mistrzem dzieci Adama w Dniu Sądu i to nie jest wywyższanie się...".
	(عبدالله) Abdullah	To Czczący Allaha ﷻ na najbardziej unikatowym poziomie. Prorok ﷺ osiągnął wszystkie poziomy bogobojności i posłuszości wobec Allah’a ﷻ znane jako 'ubudijja haassa' – wyjątkowa bogobojność.

عليه وسلم صلی اللہ Ogólny opis Proroka	Najbardziej kompletnym opisem Proroka ﷺ jest to, jak on opisał samego siebie, powiedział: "Jestem Muhammad, sługa Allah’a i Jego Wysłannik, nie chcę byście podnosili mnie ponad rangę, na której umieścił mnie Allah Najwyższy”.
	Muhammad ﷺ cechował się najlepszą postawą i manierami spośród ludzkości. Allah mówi: "I zaiste posiadasz wielce moralny charakter”. [rozdział: Al-Kalam, wers 4]. Aisza رضي الله عنها powiedziała: "Jego charakterem był Koran”. On ﷺ postępował według niego i przestrzegał jego praw, był usatysfakcjonowany tym, co w nim zadowalające i potępiał to, co Koran uznawał jako złe.
	Był bliskim przyjacielem Allah’a. Muhammad ﷺ rzekł: "Zaiste, Allah obrał mnie Jego przyjacielem (al-Halil), tak samo jak obrał Abrahama عليه السلام jako Swojego przyjaciela”.

Opis wyglądu Proroka ﷺ

Jego ﷺ szlachetne ciało

Anas رضي الله عنه przekazał: “Wysłannik Allah’a ﷺ miał bardzo jasną cerę, a krople jego potu świeciły się niczym perły. Gdy chodził, był lekko nachylony do przodu. Nigdy nie dotknąłem jedwabiu tak gładkiego, jak delikatność dłoni Wysłannika Allah’a ﷺ i nigdy nie powąchałem piżma, bądź ambry tak słodkich, jak słodkiego zapachu, który z niego emanował”.

Jego ﷺ postura

Al-Bara, syn Aziba, powiedział: "Prorok ﷺ był średniego wzrostu. Widziałem go jak ubierał czerwony strój i nie widziałem nic lepszego niż On ﷺ".

Jego ﷺ twarz

Kaab, syn Malika, przekazał: "Kiedy powitałem Wysłannika Allaha ﷺ jego twarz promieniała radością i zawsze, kiedy Wysłannik Allah’a ﷺ był szczęśliwy, jego twarz promieniała niczym kawałek księżyca, i rozpoznawaliśmy to z jego twarzy." Gdy Al-Bara był zapytany, czy twarz Proroka ﷺ połyskiwała niczym miecz? Odpowiedział: "Nie, ale była wręcz jak księżyc”.

Jego ﷺ włosy

Anas, syn Malika, powiedział: "Prorok ﷺ miał duże dłonie, i nigdy po nim nie widziałem nikogo takiego jak on. Włosy Proroka ﷺ były pofalowane, nie były ani kręcone, ani proste”.

Jego ﷺ oczy

Dżabir, syn Samury رضي الله عنه, przekazał że Wysłannik Allah’a ﷺ miał szerokie usta i delikatną czerwoność białka ocznego oraz szczupłe pięty.

Jego ﷺ pot

Anas, syn Malika, przekazał iż Wysłannik Allaha ﷺ przychodził do naszego domu i brał drzemkę, a na jego ciele był pot. Moja mama przyniosła butelkę i zaczęła zbierać do niej pot. Kiedy Wysłannik Allah’a ﷺ obudził się powiedział: "Mamo Suleima, co takiego robisz?" Wtedy odpowiedziała: "To jest twój pot, który mieszamy z naszymi perfumami i stają się najlepszymi perfumami”.

Pieczęć proroctwa

Prorok ﷺ miał pieczęć proroctwa pomiędzy ramionami, było to coś wyraźnego na jego ciele, niczym znamię. Dżabir, syn Samury, powiedział: ”I zobaczyłem pieczęć w pobliżu jego barku, była wielkości jajka gołębiego, a jej kolor był taki sam, jak jego ciało”

Opis dobrych manier Proroka ﷺ

Szacunek towarzyszy Proroka ﷺ wobec jego osoby

Amr, syn Al-Aas, powiedział: “Nie było dla mnie nikogo droższego, niż Wysłannik Allah’a ﷺ i nikt nie był bardziej idealny w moich oczach, niż on. Z szacunku do niego nigdy nie miałem odwagi, aby dokładnie przypatrzeć się jego twarzy. Więc jeśli by mnie poproszono, abym opisał jego charakterystyczne cechy, nie byłbym w stanie tego zrobić, gdyż nie przyglądałem się mu dokładnie”.

Al- Urlach, syn Masuda, opisując Proroka ﷺ plemieniu Kurejszytów w dniu Hudejbijja (paktu pokojowego), powiedział: “Na Allah’a, nigdy nie widziałem żadnego przywódcy szanowanego przez swoich ludzi tak wielce, jak Muhammad ﷺ był szanowany przez swoich towarzyszy. Na Allah’a, gdyby splunął, to ślina na pewno spadła by na ręce jednego z nich, gdzie następnie wcierali by ją w twarz i skórę; jeśli coś im rozkazał, niezwłocznie wykonywali jego polecenia; kiedy dokonywał obmycia (ablucji) niemalże walczyli, aby pozyskać po nim resztki wody; kiedy przemawiał, obniżali swoje głosy i nie byli w stanie patrzeć bez przerwy na jego twarz z głębokiego szacunku”.

Jego ﷺ maniere wobec Allah

Abdullah, syn asz-Szikkira, przekazał: “Gdy powiedzieliśmy do Niego ﷺ: ‘Ty jesteś naszym panem (sajjid)’. On odpowiedział: 'Panem jest Allah Błogosławiony i Wzniosły’. Następnie powiedzieliśmy: ‘I tym spośród nas, który jest najbardziej obdarzony doskonałością i wyższością’. Na co odpowiedział: Powiedz, co masz do powiedzenia lub część z tego i nie pozwól szatanowi uczynić cię jego sługą!”.

Jego ﷺ odwaga

Ali syn Abi Talib powiedział: “Kiedy walka nabierała intensywności i dwie strony ścierały się w bitwie, szukaliśmy schronienia u boku Wysłannika Allah’a ﷺ, bo nikt nie zbliżał się do wroga bardziej niż on”.

Jego ﷺ strach przed Allah'em

Prorok ﷺ powiedział: “(...) na Allah’a, ja jestem bardziej poddany Allah'owi i bardziej się Go boję, niż wy...”.

Jego ﷺ dobroć względem rodziny

Prorok ﷺ powiedział: “Najlepszym z was jest ten, który jest najlepszy dla swojej żony, a ja jestem najlepszym spośród was dla moich żon”.

Jego ﷺ wstydlivość

Abu Said powiedział: “Prorok ﷺ miał więcej wstydlivości, niż dziewica w jej namiocie. Kiedy zobaczył coś, czego nie lubi, mogliśmy rozpoznać to z wyrazu jego twarzy”.

Opis dobrych manier Proroka ﷺ

Wybór
najłatwiejszej
drogi

Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Kiedykolwiek Prorok ﷺ miał wybór pomiędzy dwoma rzeczami, wybierał tą łatwiejszą, tak długo, jak nie była ona grzeszna; a jeśli była grzeszna, trzymał się od niej z daleka”.

Nigdy nie mścił
się za siebie

Aisza رضي الله عنها powiedziała: ”Na Allah, nigdy nie wybrał zemsty dla siebie samego w jakiegokolwiek sprawie, która była mu zaprezentowana, ale gdy zostały przekroczone granice Allah’a, wtedy wybierał zemstę tylko ze względu na Allah’a”.

Nigdy nie
krytykował
jedzenia

Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Wysłannik Allah ﷺ nigdy nie okazywał niezadowolenia w stosunku do jedzenia; jeśli je lubił to jadł, a jeśli nie lubił, pozostawiał je”.

Akceptował
prezenty

Aisza رضي الله عنها przekazała: “Prorok ﷺ akceptował podarunki i zwykł dawać coś w zamian”.

Nigdy nie
akceptował
jałmużny

Prorok ﷺ powiedział: “Rodzina Muhammada ﷺ nie je z jałmużny”.

Jego ﷺ
skromność

Uqbah, syn Amira, powiedział: “Mężczyzna przyszedł do Proroka ﷺ, a jego głos drżał ze strachu, gdy do niego przemawiał. Prorok ﷺ powiedział do niego: Bądź spokojny, nie jestem królem. Zaiste, jestem tylko synem kobiety, która jadła suche mięso”

Służba
rodzinie

Przekazał Al-Asład: “Zapytałem Aiszę, co Prorok ﷺ robił w domu. Odpowiedziała: Był zajęty usługiwaniem swojej rodzinie, a kiedy była pora modlitwy, wstawał do modlitwy”.

Nie zważał na
słowa ignoranta

Wysłannik Allah ﷺ powiedział: “Czyż nie zadziwia was jak Allah ochronił mnie od przekleństw i urągania ze strony Kurejszytów? Przeklinali Muhammadam'owi i urągali Muhammadam'owi, kiedy to ja jestem Muhammad (a nie Muhammadam)”.

Jego ﷺ
prawdomówność

Przekazał Abdullah, syn Masuda powiedział o nim: “Wysłannik Allaha ﷺ prawdziwy (w mowie i czynach, nie kłamca) i zainspirowany/poinformowany (przez Allaha) o prawdzie i wydarzeniach które nastąpią (‘as-Sadikul-Masduk’ powiedział...)”.

Opis dobrych manier Proroka ﷺ

Jego ﷺ traktowanie tych, którzy mu służyli

Anas przekazał: "Służyłem Wysłannikowi Allaha 10 lat i nigdy nie powiedział do mnie 'Uff' (wyraz niezadowolenia). Nigdy nie powiedział 'Dlaczego to zrobiłeś?'- jeśli coś zrobiłem, i tak samo jak nigdy nie powiedział 'Dlaczego nie zrobiłeś tego i tamtego?'- jeśli czegoś nie zrobiłem”.

Nigdy nie wyróżniał się wśród swoich towarzyszy

Anas, syn Malika, powiedział: “Kiedy siedzieliśmy w meczecie, podjechał do niego mężczyzna na wielbłądzie i zmusił swojego wielbłąda, by spoczął w meczecie, po czym przywiązał go i powiedział do nas: 'Który z was to Muhammad?.' Wysłannik Allaha ﷺ siedział podparty pośród swoich Towarzyszy, więc powiedzieliśmy do niego: 'Ten biały mężczyzna, który siedzi podparty'. Mężczyzna powiedział do niego: 'O synu Abdul-Muttaliba'. Wysłannik Allaha ﷺ powiedział: 'Odpowiedziałem Ci'. Mężczyzna powiedział: 'O Muhammad, zadam ci pytania i będę w nich bezpośredni, więc nie żyw urazy. Mężczyzna powiedział: 'Pytam Cię na twojego Pana i Pana tych, którzy byli przed Tobą, czy Allah wysłał cię do wszystkich ludzi?' Wysłannik Allaha ﷺ odpowiedział: 'Na Allah’a, tak’. Mężczyzna powiedział: 'Pytam cię na Allah’a, czy Allah nakazał ci wykonywać pięć modlitw każdego dnia i nocy?’ Wysłannik Allaha ﷺ odpowiedział: 'Na Allah’a, tak.'. Po czym mężczyzna powiedział: 'Pytam cię na Allaha, czy Allah nakazał ci pościć w tym miesiącu każdego roku?’ Wysłannik Allaha ﷺ odpowiedział: 'Na Allah’a, tak'. Powiedział: 'Pytam cię na Allah'a, czy Allah nakazał ci brać jałmużnę od bogatych spośród nas i dzielić pomiędzy naszymi biednymi?' Wysłannik Allaha ﷺ odpowiedział: 'Na Allah’a, tak'. Mężczyzna powiedział: 'Wierzę w to, co przyniosłeś, i jestem ambasadorem moich ludzi, którzy nadchodzą po mnie. Jestem Dimam, syn Talaba, brat Benu Sada, syna Bakra’.

Jego ﷺ chleb

Aisza رضي الله عنها relacjonuje: "Rodzina Muhammada nigdy nie jadła chleba jęczmiennego w dwa następujące po sobie dni, aż do momentu, kiedy wysłannik Allaha ﷺ zmarł”.

Jego ﷺ unikanie materializmu

Wysłannik Allah ﷺ powiedział: “Nie chciałbym mieć złota równego tej górze Uhud, chyba, że nic z niej by nie zostało, nawet jedna złota moneta, pozostająca ze mną więcej niż trzy dni, jako coś, co zatrzymam, aby spłacić długi. Wszystko to rozdałbym między sługami Allah’a w ten sposób i inny”.

Nigdy nie wyklinał

Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Nie było w naturze wysłannika Allaha ﷺ, aby mówił w niedobry sposób, ani też nie używał obscenicznego języka. Ani też nie krzyczał, bądź rozmawiał na rynkach (co jest przeciwieństwem godności). Nigdy nie pomścił złego uczynku złym, ale wybaczał go, więc nawet nigdy o nim nie mówił”.

Nigdy nie dotknął dłoni kobiety, z którą nie był w małżeństwie

Aisza رضي الله عنها powiedziała: “...Jego ﷺ dłoń nigdy nie dotknęła dłoni kobiety...”.

Omar, syn Hattaba, powiedział: “Wszedłem do wysłannika Allah’a ﷺ, kiedy siedział na trzcinowej macie. Usiadłem i zobaczyłem, że miał na sobie opaskę w talii, i nie było innej bariery pomiędzy nim i matą jak tylko ta opaska, a trzcinowa mata pozostawiła ślady na jego boku. I zobaczyłem garść jęczmienia, prawie jeden kubik (ok 2 kg) oraz parę liści akacji w rogu pokoju i wiszącą skórę. Moje oczy zalały się łzami, a on powiedział: “Dlaczego płaczesz, o synu Hattaba?” Powiedziałem: “O Proroku Allah’a, czemu miałbym nie płakać? Ta mata zrobiła ślady na twoim boku, a tamto to jest wszystko co zgromadziłeś. Nie widzę nic poza tym, co widzę tutaj, podczas gdy królowie Persji i Cezarowie żyli pośród owoców i rzek. Ty jesteś Prorokiem Allah'a i Jego wybranym i oto jest to, co zgromadziłeś.” Odpowiedział: “O synu Hattaba, czy nie zadowala cię to, że te rzeczy są dla nas w Zaświatach, a dla nich w tym świecie?” Odpowiedziałem: Tak”.

Pierwszy egzamin

Falsz	Prawda	Pytanie:
☐	☐	Szczęście sługi w tym świecie i Zaświatach jest połączone z przewodnictwem Proroka ﷺ.
☐	☐	Wysłannicy byli wysłani do swoich własnych ludzi (ten sam rodowód).
☐	☐	Najlepszym jego ﷺ opisem jest to, jak opisał sam siebie. Powiedział :ﷺ "Jestem Muhammad, sługa i wysłannik Allaha Najwyższego".
☐	☐	Allah Wszechmogący umieścił w Swoim wysłanniku wszystkie wzniosłe, szlachetne cechy i maniere oraz dał mu jako łaskę to, w czym jest zwycięstwo, sukces oraz szczęście w obecnym życiu i w Zaświatach. Obdarzył go tym, czym nie obdarzył nikogo innego.
☐	☐	Był on ﷺ niepiśmienny, nie potrafił czytać i pisać, ani nie posiadał też żadnego nauczyciela.

1. Najlepszym w rodowodzie był: Jonasz syn Maty ☐, Muhammad ibn Abdullah ☐
2. Jego imiona ﷺ: wszystkie są opisami ☐, zwykłymi imionami bez znaczenia ☐, zasięgniętymi z cech, które wymagają pochwalania ☐, wszystko co zostało wymienione ☐ tylko odpowiedź 1 i 3 ☐.
3. Jego charakterem był Koran, co oznacza że: uszczęśliwiało go jego dobro ☐, gniewał się tym, co Koran opisuje jako przynoszące gniew Allah ☐, wszystko powyżej ☐
4. Halil-ul-lah (bliski przyjaciel Allah) to: Abraham ﷺ ☐, Muhammad ﷺ ☐
5. Prorok ﷺ miał bardzo jasną cerę: białawą ☐, białą ☐, ekstremalnie białą ☐
6. Najczystszy zapachem jest: piżmo ☐, pot Proroka ﷺ ☐
7. Prorok ﷺ: był wysokiej postury ☐, średniej postury ☐
8. Znamię proroctwa było: pomiędzy jego barkami ☐, podobne kolorem do koloru jego ciała ☐, niczym gołębie jajko ☐, wszystko powyżej ☐

Kinanah	Plemienia Haszim	Iszmael	Z Kurejszytów	Allah wybrał:
☐	☐	☐	☐	Kinanę spośród dzieci...
☐	☐	☐	☐	I Kurejsztów z...
☐	☐	☐	☐	Dzieci Haszima z...
☐	☐	☐	☐	Jego Proroka ﷺ z

Imię praprapradziadka	Imię jego prapradziadka	Imię jego pradziadka	Imię jego dziadka	Imię jego ojca	Jego imię	Jego rodowód ۞:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	Haszim Abdul-Muttalib to:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	Abdullah to:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	Muhammad to:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	Iszmel to:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	Abraham to:

Muhammad	Al-Akib	Ahmed	As-Siradż	Dopasuj następujące:
☐	☐	☐	☐	Ten który wychwala swojego Pana najwięcej to:
☐	☐	☐	☐	Ten, który oświeśla bez wypalania się to:
☐	☐	☐	☐	Ma wiele chwalebnych cech:
☐	☐	☐	☐	Nie ma proroka po nim, jest pieczęcią proroctwa:

Bogobojność	Stworzenie i charakter	Stosunki	Zapach	Ręce	Był ۞ on:
☐	☐	☐	☐	☐	Najlepszy z ludzi poprzez:
☐	☐	☐	☐	☐	Najdelikatniejszy poprzez:
☐	☐	☐	☐	☐	Najczystszy poprzez:
☐	☐	☐	☐	☐	Najlepszy poprzez:
☐	☐	☐	☐	☐	Najbardziej surowy poprzez:

Jego ﷺ przewodnictwo:

Jego ﷺ przewodnictwo odnośnie ubierania się, jedzenia i picia:	Jego ﷺ ulubione kolory	Biały był jego ulubionym kolorem. Powiedział: “Wasze najlepsze ubrania są koloru białego, więc ubierajcie je i zawijajcie w nie waszych zmarłych.”
	Jego ﷺ ubrania	Jeśli chodzi o jego stroje, to ubierał to, co było dostępne, czasem ubierał bawełnę, a innym razem len. Gdy wdziewał ubiór, zawsze zaczynał od prawej strony.
	Skromność w ubiorze	Niektórzy z bogobojnych przodków (salaf) powiedzieli: “Nie lubiliśmy dwóch rodzajów ubiorów: chępliwego drogiego ubrania oraz ubrania, które wyglądało staro i poniżająco, ukazując ascetyzm”. Abdullah syn Omara przekazał: “Prorok ﷺ powiedział: Jeśli ktoś ubiera strój, by się wywyższać, Allah da mu taki sam strój w Dniu Zmartwychwstania, a następnie będzie on płonął w nim w ogniu. Dlatego, że wybrał bycie aroganckim i dumnym, Allah ukarze go za to”. Syn Omara przekazał również, że Prorok ﷺ powiedział: “Allah w Dniu Zmartwychwstania nie spojrzy na tego, którego szaty zwisały poniżej kostek z powodu dumy”.
	Jego ﷺ jedzenie	Nigdy nie odmawiał tego, co było pod ręką, ani nie robił problemu, gdy coś było niedostępne. Jadł to, co było mu zaprezentowane. Uprzejmie odmawiał wtedy, kiedy było to coś, czego osobiście nie lubił, a nie z powodu zakazu. Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Wysłannik Allah’a ﷺ nigdy nie znalazł wady w jedzeniu. Jeśli chciał coś zjeść, zjadał, a jeśli czegoś nie lubił, pozostawiał”.
	Sposób jedzenia ﷺ	- W większości spożywał jedzenie, siedząc na ziemi, w stosownym do tego celu miejscu. - Jadł używając trzech palców. - Nie jadł na leżąco. - Mówił “bismillah” (w imię Boga), aby zacząć posiłek i “alhamdulillah” (chwała dla Boga), gdy skończył. - Po zakończeniu posiłku lizał palce z resztek jedzenia.
	Sposób picia	Pił siedząc, co więcej, nie lubił by ktoś pił na stojąco, chyba że ktoś nie był w stanie usiąść. Dzielił się swoim napojem z tymi po jego prawej, nawet jeśli po jego lewej siedział ktoś starszy.

Wysłannik Allah ﷺ powiedział: “W tym świecie umiłowane mi zostały dwie rzeczy: kobiety i perfumy, a ukojenie znajduję w modlitwie”.

Dzielił pomiędzy jego żonami swoje noce, tak jak przebywanie z nimi w domu i ich utrzymanie.

Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Gdy Wysłannik Allaha ﷺ zamierzał wybrać się w podróż, losowali razem, na którą padnie wybór. Następnie zabierał ze sobą tą, której udało się wylosować. Nie nadrabiał tego z pozostałymi.”

Historie z jego żonami są najlepszym przykładem pomyślnego współistnienia, dobrych manier i moralnego charakteru.

Prosił dziewczęta z plemienia Ansar, aby dotrzymywały towarzystwa Aiszy. Jeśli miała upodobania, które nie były wbrew Prawu Bożemu, nie sprzeciwiał się, aby kontynuowała i cieszyła się nimi.

Kładł głowę na kolanach Aiszy i recytował Koran, nawet jeśli była w czasie menstruacji. Podczas jej menstruacji mówił jej, by ubrała dolną część stroju i czerpali z siebie przyjemność. Całował ją podczas postu.

Z jego dobroci i szlachetnego charakteru, organizował dla niej rozrywki i gry. Dwukrotnie ścigali się na nogach podczas ich podróży, a jednego razu przed wyjściem z domu urządzili sobie dla zabawy delikatne zapasy.

Wysłannik Allah'a ﷺ nie wracał do swojej rodziny w nocy. Przybywał porankiem lub popołudniem i ogólnie zabronił, aby osoba zaskakiwała swoją rodzinę, wracając z podróży nocą.

Kiedy Prorok ﷺ chciał pójść do łóżka, mówił: “W imię Allah'a żyję i umieram”.

Kiedykolewkie Prorok ﷺ kładł się w nocy do łóżka, składał razem dłonie i dmuchał w nie po tym, jak wyrecytował rozdział Koranu: ”Al-Ihlas”, “Al-Falaq” i “An-Nas”, następnie dotykał nimi każdą część swojego ciała na tyle na ile było to możliwe, zaczynając od głowy, twarzy i przedniej strony ciała. Powtarzał ten proces trzy razy.

Gdy Wysłannik Allaha ﷺ szedł spać, kładł prawą rękę pod jego policzkiem i mówił trzy razy: “O Allah, ochroń mnie od Swojej kary w dniu, kiedy wskrzesisz Twoje sługi”.

Kiedy Prorok ﷺ budził się mówił: “Chwała Allah’owi, który nas ożywił po tym jak nas uśmiercił, do Niego wracamy”. Następnie używał misłaka (gałązki służącej do czyszczenia zębów).

Spał w pierwszej części nocy, a w drugiej modlił się. Czasami nie sypiał, gdyż robił rzeczy, które były korzystne dla muzułmanów.

Jego oczy były zamknięte, lecz jego serce było żywe i obudzone.

Nikt go nie budził, aż on sam się nie obudził.

Był on najbardziej umiarkowany, jeśli chodzi o spanie. Nie spał ani za długo, ani za krótko.

Jak się obchodził ﷺ z innymi

- Żartował z ludźmi, ale zawsze mówił prawdę.
- Korzystał z gier słownych bazujących na prawdzie.
- Doradzał i szukał od innych porad.
- Odwiedzał chorych, uczestniczył w pogrzebach, odpowiadał na zaproszenia, przebywał z biednymi i z tymi, którzy mieli ograniczone możliwości. Starał się realizować potrzeby ludzi będących w kłopotach i trudnej sytuacji życiowej.
- Usłyszawszy poezję, w której był chwalony, wynagradzał jej autora, pomimo że owa pochwała była tylko małą częścią tego, na co zasługuje. W odwrotnej sytuacji, gdy Prorok ﷺ chwalił innych, większość z tego było przesadzone.
- Sam naprawiał swoje sandały, podobnie swoje ubrania i inne przedmioty. Doił swoje owce, zszywał swoje ubrania, służył swojej osobie i rodzinie; nosił cegłówki ze swoimi towarzyszami, kiedy budowali meczet.
- Czasami przywiązywał do swojego brzucha kamień z powodu głodu, a czasami bywał syty.
- Przyjmował gości i odwiedzał innych.
- Stosował terapię stawiania baniek na środku jego głowy, na tylnej stronie stopy, na dwóch punktach na karku i na kostce.
- Były mu podawane lekarstwa. Leczył (w krytycznych momentach) innych metodą przyżegania (przypalanie skóry lub otwartych ran w celu zatrzymania krwawienia bądź zakażenia), ale nigdy o to nie prosił dla siebie samego.
- Dokonywał recytacji Koranu nad chorymi (rukja), ale nigdy nie prosił o to dla samego siebie. Chronił chorych od tego, co by mogło im zaszkodzić.

Jak chodził ﷺ

- Miał najszybszy, i w tym samym czasie, najspokojniejszy chód.
- Chodził szybciej niż jego towarzysze. Męczyli się, gdy próbowali zrównać się z jego tempem.
- Czasami chodził na bosaka, a czasami w sandałach.
- Często przechadzał się ze swoimi towarzyszami i skromnie przebywał wtedy na ich tyłach.
- Chodził również z towarzyszami w pojedynkę lub w grupie.

Jego ﷺ wspomnianie Allah'a

Był on ﷺ najdoskonalszym z ludzi w chwaleniu i wielbieniu Allah'a ﷻ, a raczej cała jego mowa była gloryfikacją Allah'a ﷻ, była ona bazowana na tym, co Allah ﷻ kocha. Wspominał on Allaha'a ﷻ kiedy się budził, zaczynał się modlić, wchodził i wychodził z domu, do meczetu, porankiem i popołudniem, gdy zakładał ubranie, przed tym jak miał wejść w potrzebie do toalety, przed i po obmyciu się do modlitwy (ablucja), gdy usłyszał wezwanie do modlitwy, podczas obserwacji zmian księżyca, przed i po jedzeniu, gdy kichał, itd.

Sunna (tradycja) naturalności

Różne czynności sunny	Wysłannik Allah'a ﷺ powiedział: “Jest dziesięć rzeczy składających się na naturalność (fitrę): przycinanie wąsów, zapuszczanie brody, używanie patyczka do zębów (miswak), oczyszczanie nosa wodą (istinszak), obcinanie paznokci, mycie miejsc między palcami, wyrywanie włosów pod pachami, golenie włosów łona, i mycie prywatnych części (po użyciu toalety) wodą. Prorok ﷺ powiedział: ‘Zapomniałem dziesiątej’ - (jest nią obrzezanie)”.
Rozpoczynanie czynności od prawej strony	Rozpoczął od prawej strony podczas każdej możliwej czynności np: przy wkładaniu sandałów, wybieraniu prawej strony ścieżki, w utrzymywaniu czystości. Kiedy coś dawał lub otrzymywał, używał prawej ręki, podobnie w przypadku jedzenia i picia. Używał lewej ręki, gdy załatwiał potrzebę lub usuwał jakąś nieczystość.
Włosy	Prorok ﷺ jeśli obcinał włosy, to całościowo, a jeśli zostawiał to również całość.
Siłak	Siłak (patyczek do czyszczenia zębów, inaczej: mislak) Prorok ﷺ uwielbiał używać mislak (gałązka drzewa arakowego). Używał go: podczas postu i gdy nie pościł, po obudzeniu się, podczas obmywania się do modlitwy, zaraz przed modlitwą i kiedy wchodził do domu. Używał rodzaju gałęzi zwanej “araak”.
Perfumy	Prorok Muhammad ﷺ kochał perfumy i często ich używał.
Broda i wąsy	Prorok ﷺ powiedział: “Róbcie odwrotnie od pogan. Miejcie brody i obcinajcie wąsy na krótko”.
Częstotliwość higieny włosów i paznokci	Anas powiedział: “Mamy limit czasowy, nadany nam przez Wysłannika Allaha ﷺ, aby przyciąć wąsy, obciąć paznokcie i wyrywać włosy pod pachami. Nie zostawiamy tego na dłużej niż czterdzieści dni”. Innym razem powiedział: “czterdzieści nocy”.
Jego ﷺ mowa	- Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Wysłannik Allaha ﷺ nie mówił szybko tak, jak mówisz ty teraz, ale mówił bardzo wyraźnie, bez omyłek, aż do tego stopnia, że ci którzy z nim usiedli, zapamiętywali to, co mówił”. - Kiedykolwiek Prorok ﷺ coś powiedział, powtarzał to, co mówi trzy razy, aby kwestia została całkowicie zrozumiana. Kiedykolwiek spotykał grupę osób, witał ich i trzykrotnie powtarzał słowa powitania. - Nie odzywał się kiedy nie było to potrzebne, ale gdy przemawiał, robił to bardzo zwięźle, w kilku słowach i nosiło to bardzo obszerne znaczenie. - Nigdy nie mówił o sprawach, które go nie dotyczyły. Mówił o tym, co przynosi nagrodę u Allah’a. - Nigdy nie przemawiał w niemiły sposób, ani też nie używał obscenicznego języka, jak i nie był głośny.

Jego ﷺ poradnictwo w mówieniu, przemowie i śmianiu się	Jego ﷺ śmiech	Nie śmiał się na głos ﷺ, lecz uśmiechał. Najbardziej radosny był wtedy, gdy można było ujrzyć jego zęby trzonowe.
	Jego ﷺ płacz	- Nigdy nie było go słychać, gdy płakał, ale widać było jego zalane łzami oczy i można było usłyszeć z jego piersi pobrzękujący dźwięk. - Czasami płakał z litości za zmarłym, a czasem z troski o jego naród, lub z powodu głębokiego współczucia, a także ze strachu przed Allahem ﷻ lub gdy słyszał recytację Koranu.
	Jego ﷺ przemowy	- Wypowiadał kazania, stojąc na ziemi, bądź z ambony, lub siedząc na swoim zwierzęciu jeździeckim. - Dżabir powiedział: “Kiedy Wysłannik Allaha ﷺ dawał kazanie, jego oczy stawały się czerwone, jego głos wzrastał, a jego gniew zwiększał się tak jakby ostrzegał przed wrogiem”. - Kiedykolwiek dawał ﷺ kazanie zaczynał od wychwalania Allah'a. - Zwracał się ﷺ do ludzi kiedy tego potrzebowali i płynęła z tego korzyść.

Drugi egzamin

Falsz	Prawda	Pytanie:
☐	☐	Jeśli wkładał ﷺ swoje ubranie zaczynał od prawej strony.
☐	☐	Przeważnie jadł ﷺ na obrusie rozścielonym na ziemi.
☐	☐	Jeśli podróżował i wrócił w nocy, nie nachodził wtedy swojej rodziny.
☐	☐	Przywiązywał ﷺ do brzucha kamień z powodu głodu lub pragnienia.
☐	☐	Recytował ﷺ Koran dla innych jako terapia i nie pytał o to dla siebie samego.
☐	☐	Prorok ﷺ nie robił tego co ludzie słuchający podszeptów szatana, tj. nie powtarzał wielokrotnie tych samych czynności.
☐	☐	Został wysłany ﷺ z Hanifiją, czyli z czystym monoteizmem. Jej przeciwieństwem jest wielobóstwo i zmienianie Prawa Bożego.
☐	☐	Miał 7 dzieci, 4 synów i 3 córki.
☐	☐	Wszystkiego jego ﷺ dzieci pochodzą od Chadidży.
☐	☐	Wszystkie jego ﷺ dzieci zmarły przed nim.
☐	☐	Nie ma wątpliwości że zmarł ﷺ zostawiając 9 żon: Aiszę, Zejnab córkę Dżachsza, Hafsę, Umm Salmę, Safiję, Umm Habibę, Mejmunę, Sałdę i Dżulejridę.
☐	☐	Allah przekazał pozdrowienia dla Chadidży poprzez anioła Gabriela i jest to dla niej wyjątkowym oraz wyłącznym wyróżnieniem, które nie spotkało innych żon.

1. Ulubionym kolorem Proroka ﷺ był: biały ☐, czarny ☐, dowolny kolor ☐
2. Prorok ﷺ ubierając się: nie wkładał bawełny ☐, wkładał wełnę i len ☐, wkładał cokolwiek miał ☐, pierwsza i druga odpowiedź ☐
3. Jego ﷺ ubranie było: drogie i wysokiej jakości ☐, bardzo tanie dla powściągliwości ☐, umiarkowane ☐
4. Mówił ﷺ 'bismillah' (w Imię Boga) i 'alhamdulillah' (Chwała Bogu): na początku posiłku ☐, na końcu posiłku ☐, na początku i na końcu jego posiłku ☐
5. Pił ﷺ w większości: na siedząco ☐, na stojąco ☐, na siedząco i na stojąco ☐

6. Powiedział :ﷺ Ukochane są mi w tym świecie...: kobiety ☐, perfumy ☐, kobiety i perfumy ☐
7. Powiedział :ﷺ Ukojenie dla moich oczu jest w...: Raju ☐, modlitwie ☐, Raju i modlitwie ☐
8. Jego ﷺ postępowaniem z żonami było dobre: życie ☐, maniery ☐, życie i maniery ☐
9. Anas syn Malika powiedział: Dostaliśmy limit czasowy na przycinanie wąsów, golenie włosów łona (...) by nie pozostawiać ich na dłużej niż: 30 dni ☐, 40 dni ☐, 50 dni ☐
10. Jego ﷺ porada o goleniu głowy: ogolić część i zostawić resztę ☐, ogolić wszystko ☐, zostawić wszystko ☐
11. Prorok ﷺ kochał misłak (patyczek do czyszczenia zębów); używał go: podczas postu ☐, poza postem ☐, podczas postu i poza nim ☐
12. Jego ﷺ śmiechem było: wyłącznie uśmiechanie się ☐, w większości to uśmiechanie się ☐
13. Był wysłany ﷺ do: całej ludzkości ☐, całej ludzkości i dżinów ☐
14. Najlepszą jego córką (w ogólnym wymiarze) była: Fatima ☐, Zejnab ☐
15. Jednego razu, Objawienie (Koran) zostało zesłane mu, gdy spoczywał głową na kolanach: Aiszy ☐, Hafsy ☐, Matki Salamy ☐

Jego ﷺ wyjątkowe powołanie

Wysłany z czystym monoteizmem i prostotą	Ibn al-Qajjim رضي الله عنه powiedział: “Przesłanie Proroka ﷺ jest połączeniem czystego monoteizmu (al hanafija) z prostotą (łatwością) w religii, a przeciwieństwem (monoteizmu) jest wielobóstwo (bałwochwalstwo) i czynienie legalnym tego, co jest zakazane (zmiana Prawa Bożego)”.
Wysłany do rodzaju dżin i rodzaju ludzkiego	Prorok ﷺ powiedział: “Zostałem wysłany do całej ludzkości, kiedy to prorokowie przede mną byli wysłani tylko do ich ludzi”.
Jego ﷺ Księga i Jego Nawoływanie	Allah powiedział: „Alif, Lam, Ra. [To jest] Księga którą Tobie objawiliśmy [O Muhammadzie], abyś mógł prowadzić ludzkość z ciemności do światła za pozwoleniem ich Pana – do drogi Najwyższego, Wszechmogącego”- [rozdział: Ibrahim, wers 1].
Jego ﷺ znaki	Jego ﷺ największym znakiem (cudem) danym od Allah’a ﷻ jest Koran i nie ma Proroka ani Wysłannika, który przyszedł wcześniej, nie mającego w nim udziału.
Zarządzenie (osąd) odnośnie tego, który go nienawidzi	Allah ﷻ mówi: “Tylko ten, kto cię nienawidzi, jest naprawdę odcięty od jakiejkolwiek dobroci”. Rozdział Al-Kawthar, wers 3.
Kochać go ﷺ jest częścią wiary	Wysłannik Allaha ﷺ powiedział: “Nikt z was nie jest wierzącym, dopóki nie jestem dla niego bardziej umiłowany niż jego dziecko, ojciec i cała ludzkość”.
Najbliższy przyjaciel Allaha ﷻ	Wysłannik Allaha ﷺ powiedział: “Allah obrał mnie jako bliskiego przyjaciela (Halil) tak, jak obrał Abrahama jako bliskiego przyjaciela”.
Jeden spośród proroków silnej determinacji (Ulul al-Azm)	Allah ﷻ powiedział: “I kiedy zawarliśmy z prorokami ich przymierze i z tobą (O Muhammadzie), i z Noe, i Abrahamem, i Mojżeszem, i Jezusem, synem Marii; i wzięliśmy od nich solidne przymierze”.
Jego ﷺ wiedza	Prorok ﷺ powiedział: “Czyż nie mam największej wiedzy o Allahu?”. Allah ﷻ powiedział: “Powiedz, [O Muhammadzie]: Nie mówię wam, że mam skarbce Allaha albo że znam niewidzialne, ani też nie mówię wam, że jestem aniołem. Ja wyłącznie podążam za tym, co jest mi objawione”.

Jego ﷺ wyjątkowe powołanie

Sytuacja (osąd) tych co nie są mu ﷺ posłuszni

Allah ﷻ powiedział: “Powiedz, [O Muhammadzie]: Jeśli kochacie Allah’a to podążajcie za mną, Allah będzie was kochał i wybaczy wam wasze grzechy. I Allah jest Wybaczący i Litościwy”- [rozdział: Al Imran,, wers 31].

Allah ﷻ mówi: “I nie bądźcie słabi ani nie smućcie się, będziecie górą, jeśli jesteście wierzącymi”- [rozdział: Al Imran, wers 139].

Prorok ﷺ powiedział: “Wszyscy ci, co za mną podążają, wejdą do Raju, poza tymi, którzy odmówili”. Spyta go: “O Wysłanniku Allaha ﷺ! Kto odmówi?”. Odpowiedział: “Ktokolwiek będzie mi posłuszny, wejdzie do Raju, a ktokolwiek nie będzie mi posłuszny, jest tym, który się sprzeciwił (wejść do Raju)”. On ﷺ powiedział również: “Allah poniża kogokolwiek, kto występuje przeciwko moim poleceniom”.

Jego ﷺ naród

Allah ﷻ powiedział: ”Jesteście najlepszym narodem (jako przykład) dla ludzkości. Nakazujecie to, co dobre i zabraniecie tego, co złe, i wierzycie w Allaha”- [rozdział: Al Imran, wers 110].

Prorok ﷺ powiedział: ‘Na Tego, w Którego Ręku jest moja dusza, mam nadzieję, że będziecie połową mieszkańców Raju.’”

Jego ﷺ miasto

Jego ziemią była Mekka. Allah ﷻ powiedział: ”Doprawdy, pierwszym Domem (czci) ustanowionym dla ludzkości był ten w Mekce – błogosławiony i jako przewodnictwo dla światów. W nim są jasne znaki, takie jak miejsce, gdzie stał Abraham. Ktokolwiek wszedł do niego, był bezpieczny. Na ludziach ciąży obowiązek względem Allah’a - na tych, którzy mają ku temu środki - odprawienia pielgrzymki do Domu (Kaba w Mekce). A ten kto nie uwierzył..., to zaprawdę Allah jest Bogaty ponad światami”- [rozdział: Al Imran, wers 96-97].

Mekka jest świętym miejscem, tak jak powiedział Prorok ﷺ: ‘Allah uczynił to miasto sanktuarium od dnia, kiedy stworzył Niebo i Ziemię. Więc jest to święty przybytek z zarządzenia Allaha, aż do Dnia Zmartwychwstania”. I należy do muzułmanów aż do Dnia Zmartwychwstania, tak jak powiedział Prorok ﷺ: “Nie ma emigracji (z Mekki do Medyny) po podboju Mekki.”

Jego ﷺ kierunek modlitwy

Jego kierunek modlitwy był w stronę Kaby (Domu Bożego), niemniej jednak był on uprzednio skierowany w stronę Bejtul-Makdis (meczeta al-Aksa, Jerozolima, Palestyna). Allah ﷻ powiedział: ”Doprawdy widzieliśmy zwrócenie twojej twarzy, [O Muhammedzie], w kierunku niebios, i zaiste skierujemy ciebie na kierunek modlitwy, który cię uszczęśliwia. Zwróć więc twoją twarz w kierunku Meczetu Haram (w Mekce). I gdziekolwiek jesteście (wierzący), zwracajcie wasze twarze w jego kierunku (w modlitwie)”. -[rozdział Al Baqarah, wers 144].

Meczeta al-Haram (w Mekce) jest pierwszym meczetem (miejscem modlitwy i czczenia Allaha), który był ustanowiony na Ziemi. Abu Dar رضي الله عنه powiedział: ”Spytałem Wysłannika Allaha ﷺ o pierwszy meczet ustanowiony na ziemi. Odpowiedział: Meczeta al-Haram”.

Jego ﷺ wyjątkowe
powołanie

Jego ﷺ kierunek modlitwy

Wysłannik Allaha ﷺ powiedział: "Ten, kto przybył do tego Domu (Kaby) z intencją wykonania Pielgrzymki i nie odzywał się w nieprzyzwoity sposób, ani też nie zachowywał się niegodziwie, wracał z niej (kompletnie czysty od grzechu) niczym w dniu, gdy urodziła go jego matka". Prorok ﷺ powiedział: "Modlitwa w meczecie al Haram jest równa stu tysiącom modlitw, a modlitwa w moim meczecie jest równa tysiącu modlitw, a modlitwa w Bejtul-Makdis (meczeta al-Aksa, Jerozolima, Palestyna) jest równa pięciuset modlitwom". Prorok ﷺ powiedział: "Nie ma żadnych religijnych podróży, jak wyłącznie do trzech meczetów: Święty Meczeta (w Mekka), al-Aksa (w Jerozolimie) i mój Meczeta (w Medynie)".

Powiedział ﷺ również: "Jeśli chodzicie załatwiać wasze fizjologiczne potrzeby, nie zwracajcie waszych twarzy w kierunku modlitwy (Mekka) lub nie zwracajcie w jej kierunku waszych pleców".

Jego ﷺ rodzina

Jego 7 dzieci, 3 synów i 4 córki

[2] Zejnab رضي الله عنها

[1] Al-Kasim, (to był jego przydomek Abu Al-Kasim).

[4] Umm Kulthum رضي الله عنها

[3] Rukajja رضي الله عنها

[6] Abdullah, który zwał się również At-Tajjib i At-Taahir

[5] Fatimah رضي الله عنها

[7] Ibrahim, był on synem Marii Koptyjskiej, która była konkubiną Proroka ﷺ. Wszystkie pozostałe dzieci pochodziły od Hadidży رضي الله عنها; żadna inna żona nie urodziła mu dzieci.

Wszystkie dzieci Proroka ﷺ zmarły przed nim, z wyjątkiem Fatimy رضي الله عنها. Odeszła ona po sześciu miesiącach po Proroku ﷺ. Allah ﷻ wzniósł jej rangę za jej cierpliwość i poszukiwanie nagrody (u Allaha), aż została uznana za najlepszą z kobiet i najlepszą z córek Proroka ﷺ.

Wszystkie jego ﷺ córki żyły w Islamie i wyemigrowały razem z nim ﷺ.

Jego 11 wujków od strony ojca:

[2] Al-Abbas رضي الله عنه

[1] Hamza رضي الله عنه przywódca męczenników

[4] Abu Lahab, Abdul-Uzza

[3] Abu Talib, Abdu-Manaf

[8] Dirar

[7] Al-Mukałlim

[6] Abdul-Ka'ba

[5] Az-Zubejr

[11] Al-Gejdak, jego imię: Musab

[10] Al-Mugira, pseudonim: Hadżal

[9] Kutham

Żaden z jego ﷺ wujków nie przyjął Islamu poza Hamzą i Al-Abbasem رضي الله عنهما

Jego 6 صلی اللہ علیہ وسلم ciotek od strony ojca:	[2] Matka Hakima Al-Bajdał		[1] Safija, matka Az-Zubeira syna Ałlama رضي الله عنها	
	[6] Umajma	[5] Urła	[4] Barra	[3] Atika

Akronim jego صلی اللہ علیہ وسلم żon:	حز	al-haa, ح = Hafsa córka Umara syna Al-Hattaba رضي الله عنها al-jeem, ج = Dżułajrija córka Al-Haritha رضي الله عنها al-zaaj, ز = Zejnab córka Dżachszin رضي الله عنها + Zejnab córka Huzejmy رضي الله عنها
	صخر	as-sod, ص = Safija córka Huzejji syna Aktaba رضي الله عنها al-khaa, خ = Hadidża córka Hułejlida رضي الله عنها ar-raa, ر = Matka Habiba, Ramla- córka Sufjana رضي الله عنها
	سمعه	as-sin, س = Sałda córka Zama رضي الله عنها al-mim, م = Mejmuna córa Al-Harita رضي الله عنها al-ejn, ع = Aisza córka Abu Bakra رضي الله عنها al-haa, ه = Matka Salamy, Hind- córka ojca Umejja رضي الله عنها

رضي الله عنها Hadidża	Pierwszą żoną Proroka صلی اللہ علیہ وسلم była Hadidża córka Hułejlida, Kurejszytka Al-Asadijja رضي الله عنها. Ożenił się z nią przed jego prorocstwem, kiedy miała czterdzieści lat. Prorok صلی اللہ علیہ وسلم nie ożenił się z żadną inną kobietą, przed śmiercią Hadidży. Wszystkie swoje dzieci miał z nią, oprócz Ibrahima. Hadidżah wsparła Proroka, gdy otrzymał prorocstwo oraz walczyła wraz z nim w jego obronie i w obronie Islamu, a także pomogła mu finansowo. Allah جل جلاله przekazał jej as-salam (powitanie)- jest to specyficzne dla niej, żadna inna kobieta nie otrzymała takiego wyjątkowego wyróżnienia. Hadidża zmarła trzy lata przed emigracją.
--------------------------	---

رضي الله عنها Sałda	Wysłannik Allaha صلی اللہ علیہ وسلم ożenił się z Sałdą córką Zama, Kurejszytką, krótko po śmierci Hadidży. Ona jest tą, która przekazała swoją kolej przebywania nocy z Prorokiem dla Aiszy.
------------------------	---

رضي الله عنها
Aisza

Następnie, Wysłannik Allaha ﷺ ożenił się z Aiszą As-Siddiką رضي الله عنها córką As-Siddika (Abu Bakra, najlepszego przyjaciela Proroka). Allah ﷻ uwolnił ją od oszczerstw co do jej osoby poprzez objawienie wersów Koranu, które oczyściły ją z podłych zarzutów. Aisza رضي الله عنها ukazała się Prorokowi we śnie w jedwabnym ubraniu, przyprowadzona przez anioła, który powiedział, że jest jego żoną. Wysłannik Allaha ﷺ ożenił się z Aiszą رضي الله عنها w miesiącu Szakal, gdy miała sześć lat. Zbudował dla nich dom, gdy miała dziewięć lat, podczas pierwszego roku emigracji. Jest ona jedyną dziewczyną, z którą Wysłannik Allaha ﷺ ożenił się. Jest jedyną kobietą, przy której zostały zesłane niektóre wersety Koranu, podczas gdy spoczywał głową na jej kolanach. Była ona dla Proroka ﷺ najbardziej ukochaną osobą. Wyjaśnienie w jej sprawie (zarzut cudzołóstwa) zostało zesłane z niebios i naród wierzących jest w pełnej zgodzie, że ten, który oczernia i pomawia "matkę wierzących" jest niewiernym. Jest ona kobietą posiadającą największą wiedzę. Nawet seniorzy uczeni, spośród towarzyszy Proroka ﷺ, pytali ją o werdykty w religijnych sprawach.

رضي الله عنها
Hafsa

Wysłannik Allaha ożenił się następnie z Hafsą- córką Umara syna AL-Hattaba. Przyjęła Islam z jej pierwszym mężem Kunejsem, synem Hudafy As-Sahamij. Wyemigrowała z nim do Medyny, gdzie Hudafa zmarł zaraz po bitwie pod górą Uhud. Po tym wydarzeniu Prorok ﷺ ożenił się z nią.

رضي الله عنها
Zejnab córka
Huzejmy

Następnie Prorok ﷺ ożenił się z Zejnab- córką Huzejmy, syna al-Haritha Al-Kejsija z plemienia Banu hilal ibn Amir. Zmarła po dwóch miesiącach po ślubie z Prorokiem ﷺ. Został jej nadany przydomek „Matka potrzebujących”.

رضي الله عنها
Matka Salamy

Prorok ﷺ ożenił się następnie z matką Salamy -Hind, córką Abi Umej, Kurejszytką Mahzumiją. Imię Abu Umeja to Hudejfa ibn Al-Mugiry. Matka Salamy była tą, która zmarła jak ostatnia spośród żon Proroka ﷺ. Zmarła w roku 62 po emigracji.

رضي الله عنها
Dżulejrija

Ożenił się ﷺ również z Dżulejriją- córką Al-Harita, syna Abu Dirara Al-Mustalikija. Przybyła do Proroka ﷺ w poszukiwaniu pomocy w wykupieniu z niewolnictwa, więc pomógł jej to spełnić, po czym się z nią ożenił.

Zejnab córka Dżachsza رضي الله عنها

Wysłannik Allaha ﷺ ożenił się również z Zejnab córką Dżachsza z plemienia Banu Asad syna Huzejmy. Była ona również jego kuzynką od jego cioci ze strony ojca – Umejmy. W jej sprawie został objawiony następujący wers: ”I kiedy Zejd nie miał już ochoty na nią, ożeniliśmy ją z tobą...”- [rozdział: Al-Ahzab, wers 37]. Z tego powodu szczyła się pomiędzy innymi żonami Proroka ﷺ, mówiąc: “Byłyście wszystkie ożenione ze swoich rodzin, kiedy to Allah ﷻ ożenił mnie z ponad siedmiu niebios”. Było to wyjątkowe dla niej. Allah ﷻ był jej patronem i oddał ją w małżeństwo. Zmarła na początku kalifatu Umara syna Hattaba. Uprzednio wyszła za mąż za Zejda, syna Harita, którego adoptował w przeszłości Prorok. Kiedy Zejd zdecydował się na rozwód, Allah ﷻ ożenił ją z Prorokiem, aby pokazać narodowi dopuszczalność małżeństwa z byłymi żonami adoptowanych dzieci.

Matka Habiby رضي الله عنها

Następnie ożenił się z matką Habiby رضي الله عنها, Ramlą- córką Abu Sufjana Sakra syna Harba Kurejszyty Al Umałijj. Ożenił się z nią, kiedy była w Abisynii jako emigrantka. Król Nadzaszi zapłacił jej posag czterystu dinarów (złotych monet); następnie została eskortowana do Wysłannika ﷺ. Zmarła podczas kalifatu jej brata Muałijjy رضي الله عنه.

Safija رضي الله عنها

Następnie prorok Muhammed ﷺ ożenił się z Safiją córką Huzejja syna Aktaba, głową plemienia Banu An Nadir pochodzących od synów Haruna syna Imrana, brata Mojżesza. Stąd była córką Proroka (w znaczeniu: pochodziła z linii proroków) i żoną Proroka (Muhammeda). Była jedną z najpiękniejszych kobiet. Dostała się w niewolę, więc uczynił ją wolną, a odkupienie wolności było posagiem, co później zostało tradycją poprzez naśladowanie Proroka ﷺ.

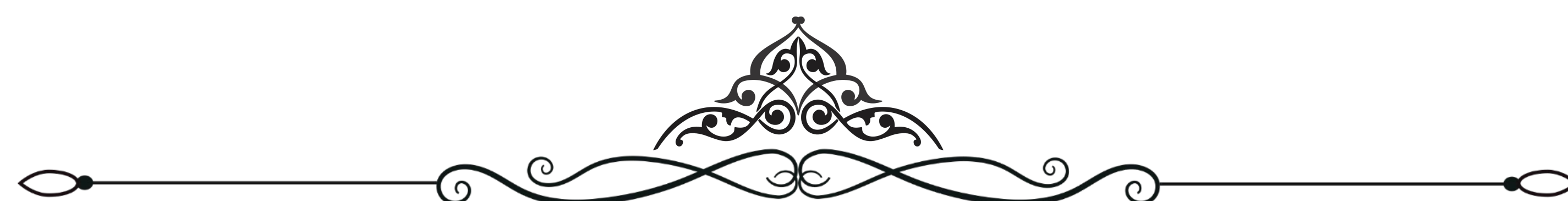
Matka Salamy رضي الله عنها:

Prorok ﷺ ożenił się następnie z matką Salamy -Hind, córką Abi Umej, Kurejszytką Mahzumiją. Imię Abu Umeja to Hudejfa ibn Al-Mugiry. Matka Salamy była tą, która zmarła jak ostatnia spośród żon Proroka ﷺ. Zmarła w roku 62 po emigracji.

Mejmuna رضي الله عنها

Ostatnią z żon Proroka ﷺ była Mejmuna - córka Al-Harita, Al-Hilalija. Ożenił się z nią po powrocie do Mekki, gdzie odbył “Umrę”- małą pielgrzymkę.

Nie ma wątpliwości, że kiedy Prorok ﷺ zmarł, jego dziewięć żon wciąż było przy życiu. Pierwszą z nich, która podążyła za nim była Zejnab - córka Dżachsza, która zmarła w roku 20 po emigracji. Ostatnią z żon, która zmarła (w roku 62 po emigracji) była matka Salamy, w czasie kalifatu Jazida syna Muałijjy.

Część druga: Jego ﷺ historia

Przed prorocstwem

Jego صلی اللہ علیہ وسلم narodziny	Wysłannik صلی اللہ علیہ وسلم urodził się w Mekce w roku słonia, w poniedziałek w miesiącu Rabi'u al-Ałal 53 lata przed emigracją (rok 571 ery chrześcijańskiej). Powstrzymanie przez Allaha جل جلالہ słonia, było dedykacją dla Proroka i jego świętego domu.	
Jego صلی اللہ علیہ وسلم ojciec	Abdulla syn Abdul-Muttaliba, zmarł przed narodzinami Proroka صلی اللہ علیہ وسلم , zatem Prorok صلی اللہ علیہ وسلم urodził się osierocony.	
Jego صلی اللہ علیہ وسلم matka	Amina córka Łahhaba z plemienia Banu Zuhran, zmarła przed tym, jak Prorok صلی اللہ علیہ وسلم ukończył siedem lat.	
Jego صلی اللہ علیہ وسلم opiekunowie	Po tym jak zmarła jego matka, był pod opieką jego dziadka Abdul-Muttaliba, który zmarł, gdy Prorok صلی اللہ علیہ وسلم miał osiem lat. Następnie został oddany pod opiekę swojego wujka od strony ojca – Abu Taliba, którego imię to Abdu-Manaf.	
Jego صلی اللہ علیہ وسلم przybrane matki	Tulejba	niewolnica Abu Lahaba, Abu Salama, Abdulla syna Abdul-Asada Al-Mahzumija- mlekiem dla jej syna Masruha karmiła również wujka Proroka صلی اللہ علیہ وسلم -Hamzę syna Abdul-Muttaliba.
	Halima As-Sa'dijja	karmiła go mlekiem jej syna Abdulli brata Anisy i Dżudahmy, lepiej znanej jako Szajma, dzieci Al-Harita syna Abdul-Uzzy syna Rafaha as-Sa'dija. Jego wujek Abu Sufjan był również karmiony wraz z nim.
Jego صلی اللہ علیہ وسلم mamki (kobiety, które odpłatnie karmią piersią dzieci innych kobiet)	Szajma	Córka Halimy i przybrana siostra Proroka صلی اللہ علیہ وسلم - ona jest tą, która przybyła do niego wraz z delegacją z Hałazin (plemienia spośród tych, co chcieli walczyć z Prorokiem صلی اللہ علیہ وسلم po podboju Mekki). Rozścielił dla niej swoje ubranie, aby mogła usiąść i przestrzegał jej praw jako jego przybranej siostry oraz mamki.

Jego صلی الله علیه وسلم mamki	Matka Ajmana	Baraka Al-Habaszijja, Prorok صلی الله علیه وسلم odziedziczył ją po jego ojcu i była ona jego mamką. Prorok صلی الله علیه وسلم ożenił ją z Zejdem synem Harita, po czym urodziła syna – Osamę syna Zejda. Ona jest tą, którą odwiedzał Abu Bakr i Umar po śmierci Proroka صلی الله علیه وسلم. Gdy płakała spytali ją: “Dlaczego płaczesz? Z pewnością to, co ma Allah dla Proroka صلی الله علیه وسلم jest lepsze”. Odpowiedziała: “Wiem, że to, co Allah ma dla Proroka, jest lepsze, i że jest teraz w lepszej sytuacji, aczkolwiek płaczę, ponieważ Objawienie przestało schodzić z nieba!” To spowodowało, że też zaczęli płakać.
Jego صلی الله علیه وسلم praca:		Pracował صلی الله علیه وسلم jako pasterz, doglądał owiec i z tego powodu miał dużą cierpliwość, litość i troskę wobec potrzebujących i słabych. Wysłannik Allaha صلی الله علیه وسلم powiedział: ”Każdy prorok doglądał owiec”. Był zapytany: “I czy ty to robiłeś?” Odpowiedział: “Tak, doglądałem ich za parę karatów dla ludzi Mekki”.
Biznes i małżeństwo		Kiedy miał صلی الله علیه وسلم dwadzieścia pięć lat, udał się do Syrii w celu biznesowym, po powrocie ożenił się z jego pierwszą żoną Hadidzą córką Hułejlid رضي الله عنها.
Budowanie Kaby		Kiedy miał trzydzieści pięć lat, Kaba została zniszczona, więc Kurejszyci postanowili ją odbudować. Przydzielili różne zadania różnym plemionom Kurajczytów. Aczkolwiek zaczęli się kłócić w sprawie narożnika czarnego kamienia, a mianowicie kto z nich miałby go w nim z powrotem umieścić. Ten problem trwał pięć nocy, aż zgodzili się by ten, kto wejdzie jako pierwszy do meczetu, rozstrzygnął sprawę między nimi. Tym mężczyzną był Prorok صلی الله علیه وسلم. Zalecił wodzowi każdego plemienia, aby złapał za róg materiału, na którym położył czarny kamień i kiedy go unieśli, umieścił go w jego należnym miejscu.
Odosobnienie:		Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Została mu nadana miłość do odosobnienia. Chodził by być w pojedynkę do jaskini 'Hira', gdzie czcił Allaha جله (monoteistycznie – czyli tylko Jego) nieprzerwanie przez wiele dni.” I tak samo została w nim umieszczona nienawiść dla fałszywych bożków i religii jego ludzi, i nic nie było mu bardziej znienawidzone.

Początek Objawienia:

Kiedy osiągnął صلی اللہ علیہ وسلم wiek czterdziestu lat, zaświeciło nad nim światło prorocstwa. Allah جل uhonorował go Jego wiadomością w poniedziałek.

Jego صلی اللہ علیہ وسلم prorocstwo:

Aisza رضی اللہ عنہا przekazała: “Rozpoczęcie Bożego Objawienia dla Wysłannika Allaha صلی اللہ علیہ وسلم było w formie prawdziwego snu, kiedy spał, ponieważ każdy sen, który miał, był przejrzysty i sprawdzał się w rzeczywistości. Następnie polubił być w odosobnieniu, więc wybierał się do jaskini na górze Hira, gdzie nieprzerwanie czcił Allaha جل wiele nocy, po czym powracał do swojej rodziny, aby wziąć potrzebne mu zaopatrzenie (prowiant) na jego pobyt w samotności. Wracał do swojej żony Hadidży wielokrotnie, aż pewnego dnia podczas pobytu w jaskini Hira otrzymał Przewodnictwo. Przybył do niego anioł Gabriel i powiedział mu, aby czytał. Wysłannik Allaha صلی اللہ علیہ وسلم odpowiedział: “Nie umiem czytać”. Dodał Prorok صلی اللہ علیہ وسلم w opisie tej sytuacji: “Następnie anioł przytrzymał mnie silnie ściskając, aż poczułem przerażenie. Następnie wypuścił mnie i ponownie nakazał mi abym czytał, odpowiedziałem: “Nie umiem czytać”. Wtedy ponownie złapał mnie i ścisnął mnie drugi raz, i znowu poczułem strach. Wypuścił mnie kolejny raz i powiedział bym czytał, ale ja ponownie odpowiedziałem: “Nie umiem czytać”. Kiedy to uchwycił mnie trzeci raz i ścisnął mnie, to znowu poczułem przerażenie. Następnie wypuścił mnie i powiedział (pierwsze wersy Koranu): ”Czytaj w imię twojego Pana, Który stworzył (wszystko co istnieje), stworzył człowieka ze skrzepu krwi. Czytaj! I twój Pan jest Najbardziej Szczodry. Który nauczył (pisanie) piórem, nauczył człowieka tego, co nie wiedział”- [rozdział: Al Alaq, wers 1-5]. Następnie Wysłannik Allaha صلی اللہ علیہ وسلم powrócił do domu z tym szokującym doświadczeniem. Jego mięśnie pomiędzy szyją, a barkami trzęsły się. Gdy wszedł do domu swojej żony Hadidży, powiedział: “Okryj mnie!”. Okryła go, a kiedy ustał strach, powiedział do niej: “O Hadidża, co jest ze mną? Boję się, że może mi się przydarzyć coś złego.” Po czym opowiedział jej całe wydarzenie. Hadidża powiedziała: ”Nie! Raduj się dobrą nowiną! Na Allaha, Allah nigdy cię nie zniesławi, dlatego, że na Allaha, utrzymujesz dobre relacje ze znajomymi i krewnymi, mówisz prawdę, pomagasz biednym i opuszczonym, zabawiasz szczerze gości i wspierasz tych, których dosięgły nieszczęścia.” Potem Hadidża zabrała go do Łaraki syna Naufila, syna jej wujka od strony ojca. Łaraka był w okresie przed-islamskim chrześcijaninem, pisał po arabsku. Zajmował się też pisanem Ewangelii w tym właśnie języku i napisał tyle, ile dał mu napisać Allah جل. Hadidża powiedziała do niego: “Kuzynie! Posłuchaj, co ma do powiedzenia twój bratanek.” Łaraka powiedział: “O mój kuzynie, cóż żeś widział?”. Wtedy Prorok صلی اللہ علیہ وسلم opisał to, co ujrzał. Łaraka powiedział: “Jest to ten sam anioł (Gabriel), który był wysłany do Mojżesza. Szkoda, że nie jestem młody”. Dodał też inne rzeczy, Wysłannik Allaha صلی اللہ علیہ وسلم spytał: “Czy ci ludzie mnie wypędzą?” Łaraka powiedział: “Tak, każdy kto nadszedł z tym, co ty przyniosłeś, był traktowany z wrogością. Jeśli dożyłbym twoich dni (głoszenia Objawienia), bardzo bym cię wspierał.”

Niemniej jednak, wkrótce po tym Łaraka zmarł, a Boże Objawienie było okresowo wstrzymane, i to powodowało, że Prorok Muhammed صلی اللہ علیہ وسلم był bardzo przygnębiony.

Jego ﷺ proroctwo:	Prorok ﷺ powiedział: “Gdy szedłem, usłyszałem głos z nieba. Popatrzyłem w górę i zobaczyłem tego samego anioła, który odwiedził mnie w jaskini góry Hira, siedzącego na krześle pomiędzy niebem a ziemią. Przestraszyłem się go i wróciłem do domu, i powiedziałem: “Okryj mnie (kocami)”. I wtedy Allah ﷻ zesłał następujący święty wers (Koranu): ”O ty (tj. Muhammedzie)! Owinięty w stroje! Powstań i ostrzeż (ludzi przeciwko Karze Allaha)... - aż do – i porzuć fałszywych bogów”- [rozdział Al Qiyamah, wers 1-5]. Po tym zdarzeniu, Objawienie zaczęło być zsyłane intensywnie i regularnie.	
Etapy Objawienia	Dobre prawdziwe sny	W ten sposób rozpoczęło się objawienie. Aisza رضي الله عنها powiedziała: “Objawienie przyszło do Wysłannika Allaha ﷺ w postaci dobrych snów, które sprawdzały się jako przejrzyste światło dzienne.”
	Objawione bezpośrednio do jego serca	Czasami anioł przychodził do niego i objawiał prosto do jego serca, podczas gdy Prorok ﷺ nie widział go, jak to ﷺ powiedział: “Sumienny duch dmuchnął w moje serce i poinformował mnie...”.
	Anioł w formie człowieka	Prorok ﷺ powiedział: “Czasami anioł przychodzi do mnie w postaci mężczyzny i rozmawia ze mną, i ja rozumiem i pamiętam, co powiedział.” Czasem podczas tego procesu, byli obecni towarzysze Proroka.
	Dzwoniący dzwon	Wysłannik Allaha ﷺ powiedział: “Czasem jest mi objawione jako brzmienie dzwonu, ta forma Objawienia jest najcięższa ze wszystkich, następnie ten stan ustaje po tym, jak pojąłem to, co było objawiane.”
	Anioł w prawdziwej postaci	Czasami Prorok ﷺ podczas otrzymywania objawienia, widział anioła w jego naturalnej formie. Miało to miejsce dwukrotnie, Allah mówi o tym w rozdziale Koranu An-Najm- “Gwiazda”.
	Inspiracja od Allah ﷻ	To jest to, co Allah objawił mu bezpośrednio z ponad siedmiu niebios, podczas nocy jego ﷺ wzniesienia się (do Allah), na przykład modlitwa i inne.
	Mowa Allah ﷻ	Gdy Allah przemówił do niego ﷺ bezpośrednio, bez anioła jako pośrednika, tak samo jak Allah przemówił do Mojżesza (عليه السلام).

Pierwsze Objawienie:	Pierwsze pięć wersów rozdziału „Skrzep krwi”: ”Czytaj w imię twojego Pana, który stworzył (wszystko, co istnieje), stworzył człowieka ze skrzepu krwi. Czytaj! I twój Pan jest Najbardziej Szczodry. Który nauczył (pisanie) piórem, nauczył człowieka tego, czego nie wiedział.”		
Etapy głoszenia	[3] Ostrzegł swoich ludzi	[2] Ostrzegł swoją najbliższą rodzinę	[1] Proroctwo
	[4] Ostrzega tych, do których nie dotarł wcześniej ostrzegający, czyli wszystkich Arabów.		
	[5] Ostrzega wszystkich otrzymujących wiadomość, czyli cały rodzaj dżinów i cały rodzaj ludzki.		
Poziomy głoszenia	Głoszenie ukryte: trwało przez okres trzech lat.		
	Głoszenie jawne: kiedy było mu rozkazane: ”A więc głoś, co było ci nakazane...” rozdział 94.		
Pierwsi wierzący	spośród mężczyzn: Abu Bakr As-Siddik		spośród kobiet: Hadidża córka Huweilid
	spośród wyzwolonych: Zejd syn Harity		spośród młodzieży: Ali syn Abu Taliba
	spośród niewolników: Bilal syn Ruby Habaszi		
Następnie przyjmujący Islam:	Z osób, które przyjęły Islam zaraz po tych wyżej wymienionych byli: rodzina Proroka, następnie Utman syn Affan, Talha syn Ubajdulla, Az-Zubeir syn Al-Ałlam, Sad syn Abi-Wakkas, Abdu-Rahman syn Ałfa, Habbab syn Al-Aratti, Suheib Ar-Rumij, Ammar syn Jasira i jego matka Sumejja, tata Ubejdy, Amir syn Al-Dżarrah, Utman syn Madhuna, tata Salamy syn Abdul-Asada i Utbah syn Gazłana.		

Okres Mekkański:

Niewierzący krzywdzą Proroka ﷺ i jego towarzyszy

Kiedy politeiści zobaczyli wiarygodność głoszenia Proroka ﷺ i to jak ludzie gromadzą się wokół niego, zaczęli krzywdzić wierzących na najgorsze sposoby. Przykładów ich przestępstw to:

- pogłoski, że Prorok ﷺ jest magikiem, aby odsunąć od niego ludzi i ich przestraszyć.
- pogłoski, że był on niestabilny mentalnie, aby ludzie uważali go za głupca.
- pogłoski, że był kłamcą, jednak w społeczności był on znany jako najbardziej prawdomówny i godny zaufania.
- wyśmiewanie się z Proroka ﷺ i z wiadomości, z którą przybył.
- prowokowanie, bieżanie i robienie wielkiego hałasu, za każdym razem, gdy przybył, aby wzywać ludzi do Islamu. Po to, aby ludzie odwracali się od słuchania objawienia i od prawdy, którą przyniósł.
- ostrzeżenie przeciwko niemu ﷺ tych, którzy przybyli na pielgrzymkę spoza Mekki.
- obrażenia fizyczne zadawane Prorokowi ﷺ, na przykład Ukba syn ojca Muita, który pociągnął Proroka ﷺ za jego ubrania, prawie dusząc go na śmierć, aż przybył Abu Bakr رضي الله عنه i odepchnął go od Proroka ﷺ. Lub gdy rzucił na Proroka ﷺ wnętrzości wielbłądzicy, które usunęła z niego jego córka Fatima.
- próba zabójstwa Proroka ﷺ: ludzie zaoferowali Abu Talibowi (wujek Proroka), że w zamian podarują mu Amara syna Al Waleeda, po to, aby mogli zabić Proroka ﷺ lub gdy próbowali zabójstwa, gdy chciał wyemigrować.
- karanie i torturowanie tych, którzy wydawali się być słabymi spośród wierzących, jak na przykład układanie na brzuchu Bilala wielkiego głazu lub tortury na rodzinie Ammara syna Jasira i innych.

Emigracja do Abisynii

Kiedy wzrosła liczba muzułmanów i niewierni zaczęli się ich bać, przemoc wobec wierzących zwiększyła się drastycznie. Prorok ﷺ zezwolił im emigrację do Abisynii i powiedział: “Doprawdy jest tam król, u którego nikt nie jest prześladowany”.

Emigracja do Abisynii	Pierwsza emigracja:	Do Abisynii wyemigrowało dwunastu mężczyzn i cztery kobiety, m.in. był Utman syn Affana رضي الله عنه. Był pierwszym, który się tam udał wraz z żoną Rukejją رضي الله عنها – córką Proroka صلى الله عليه وسلم. Osiedlili się w Abisynii w najlepszym sąsiedztwie. Wkrótce po tym doszły ich nowiny, że ludzie plemienia Kurejsz przyjęli Islam, jednak nie było to prawda. Więc kiedy wrócili do Mekki, okazało się, że jest gorzej niż było. Niektórzy z nich wrócili do Abisynii, a druga grupa, która została w Mekce, doświadczyła surowych prześladowań od Kurajczytów, m.in. Abdulla syn Masuda.
	Druga emigracja:	Tym razem było osiemdziesięciu trzech mężczyzn i osiemnaście kobiet. Osiedlili się z Nadżaszim, królem Abisynii w najlepszych okolicznościach. Kiedy dotarły te wieści do Kurajczytów, wysłali Amra syna Asa i Abdullę syna Abi-Rabija z grupą towarzyszącą, aby uknuć coś przeciwko nim u Nadżaszi. Allah جلّ و علا obrócił ich knucie przeciwko im samym.
Islam Umara i Hamzy	Po sześciu latach prorostwa, Hamza syn Abdu-Muttaliba (wujek Proroka) przyjął Islam. Hamza رضي الله عنه był znany jako najsilniejszy z Kurajczytów. Allah جلّ و علا wzmocnił poprzez niego misję Proroka صلى الله عليه وسلم. Następnie Islam przyjął Umar syn Hattaba. Prorok Muhammed صلى الله عليه وسلم modlił się za niego. Muzułmanie zyskali siłę i stali się bezpieczni w ogniu prześladowań plemienia Kurajczytów.	
Ścieżka górska Abu Taliba	Prześladowanie skierowane w kierunku Proroka صلى الله عليه وسلم ze strony Kurajczytów przybrało na sile. Prorok صلى الله عليه وسلم i jego rodzina zostali zmuszeni osiedlić się, na okres trzech lat, na ścieżce górskiej Abu Taliba. Urodził się wtedy Abdulla syn Abbasa. W tym czasie niewierni dokonali wobec Proroka صلى الله عليه وسلم wielkie krzywdy. Prorok صلى الله عليه وسلم ostatecznie wyszedł z tego ucisku, miał wtedy czterdzieści dziewięć lat.	
Śmierć Abu Taliba i Hadidży	Parę miesięcy później zmarł Abu Talib - wujek Proroka صلى الله عليه وسلم, w wieku osiemdziesięciu siedmiu lat, następnie, krótko po tym, zmarła Hadidża. Opresja ze strony niewiernych zwiększyła się i stała się bardzo sroga.	
Wyprawa do Taif	Prorok صلى الله عليه وسلم udał się do Taif wraz z Zejdem synem Harita, aby wzywać ich do Allaha جلّ و علا. Zostali tam przez parę dni, niemniej jednak ludzie odrzucili wiadomość i skrzywdzili Proroka صلى الله عليه وسلم, wypędzili go i obrzucili kamieniami, aż krew spłynęła i wylała się z jego sandałów. Prorok صلى الله عليه وسلم opuścił ich i udał się z powrotem do Mekki, gdzie zatrzymał się u Mutima syna Adija.	

Islam Addasa	W jego ﷺ powrotnej podróży poznał Addasa, który był chrześcijaninem. Addas uwierzył w niego i przyjął Islam.	
Wiara w dżiny	W miejscu zwanym “Nahla” napotkała go ﷺ grupa siedmiu dżinów od ludzi Nasibin. Usłyszeli oni Koran i przyjęli Islam.	
Podróż nocna:	Został ﷺ zabrany nocą do meczetu Al-Aksa, a następnie wzniesiony do niebios do Allaha ﷻ. Allah ﷻ przemówił do niego bezpośrednio i zobowiązał go do pięciu codziennych modlitw.	
Prezentowanie Islamu plemionom	Prorok ﷺ pozostał w Mekce wzywając do Islamu różne plemiona. Odwiedzał ich, szukając u nich schronienia, aby głosić im wiadomość, by mogli wstąpić do Raju. Pomimo tego, nikt pozytywnie nie odpowiedział. Allah ﷻ zachował to jako honor dla Ansar. Wiadomość dotarła do sześciu z nich podczas ich pielgrzymki w Mekce, i odpowiedzieli Allahowi ﷻ i Jego wysłannikowi ﷺ. Po czym wrócili do Medyny i wzywali swoich ludzi do Islamu, który rozprzestrzenił się pomiędzy nimi do tego stopnia, że usłyszano o wysłanniku Allaha ﷺ w każdym z domostw.	
Ansarzy i ślubowanie Akabah	Pierwsze ślubowanie lojalności	Następnego roku do Mekki przybyło dwunastu mężczyzn z plemienia Ansar. Pięciu z nich, z pierwszo przybyłej szóstki, dokonało ślubowania lojalności wobec Proroka ﷺ z warunkami równo obowiązującymi kobiety i mężczyzn, w miejscu Al-Akah w Minie (obszar pielgrzymki), po czym wrócili do Medyny. Jest to wspomniane w rozdziale “Mumtahana”.
	Drugie ślubowanie lojalność	W następnym roku przybyło do Mekki siedemdziesięciu trzech mężczyzn i dwie kobiety, w tym ci z pierwszego ślubowania. Przyrzekli lojalność Wysłannikowi Allaha ﷺ i chronienie go od tego, od czego chronią siebie samych, swoje kobiety, dzieci i życia. Następnie Prorok ﷺ pojechał do nich do Medyny ze swoimi towarzyszami i wybrał spośród nich dwunastu przywódców.

Okres Medyński:

Pozwolenie na emigrację:

Prorok ﷺ zezwolił swoim towarzyszom, aby wyemigrowali do Medyny. Niektórzy z nich udali się tam jako zwiadowcy. Pierwszym z nich był Abu Salama Abdul-Asadi Al-Mahzumi lub Musab syn Umaira. Kiedy przybyli do plemienia Ansar, otrzymali od nich ochronę i pomoc. Islam rozprzestrzenił się w Medynie.

W późniejszym czasie Wysłannik Allaha ﷺ dostał pozwolenie na emigrację. Wyruszył w poniedziałek w miesiącu Rabi-ul-Aħħal, w tym czasie miał 53 lata. Razem z nim podróżował Abu Bakr i Amir syn Fuhejry (oswobodzony niewolnik Abu Bakra), oraz Abdullah syn Urejkiti Al-Lejty. Prorok i Abu Bakr schronili się na parę dni w jaskini "Toħr", a następnie kontynuowali swoją podróż wybrzeżem.

Prorok ﷺ dociera do Medyny:

Kiedy Prorok ﷺ i ci, którzy byli z nim, dotarli do Medyny. Miało to miejsce w poniedziałek 12 Rabi-ul-Aħħal, przebywali przez okres czternastu dni w okolicy zwanej Kuba u Amra syna Aħħa, która jest najwyższym punktem Medyny.

Pierwszy meczet w Islamie:

Zbudowali meczet "Quba". Umar syn Al-Hattaba powiedział: "Prorok ﷺ odwiedzał meczet Quba w każdą sobotę, pieszo lub jeżdżąc". Prorok ﷺ powiedział również: "Modlenie się w meczecie Quba jest jak odbywanie Umry (mniejszej pielgrzymki)".

Budowanie meczetu Proroka ﷺ

Prorok ﷺ przejechał ulicami Medyny na swojej wielbłądźicy. Każdy z ludzi sięgał w stronę wielbłąda i pragnął, aby Prorok ﷺ przyszedł do nich i został z nimi, wtedy Prorok ﷺ powiedział: "Zostawcie ją, ponieważ zostało jej rozkazane." Wielbłądzica zatrzymała się w miejscu jego obecnego meczetu. To miejsce należało do Sahla i Suhejla, dwóch młodych chłopców z plemienia Banu An Nadždżar. Od tego momentu Prorok ﷺ zamieszkał z Abu Ajjubem Ansarim, następnie wybudowali w tym miejscu swój meczet, używając cegieł i palmowych łodyg. Potem Prorok ﷺ wybudował obok meczetu domy dla siebie i dla swoich żon. Najbliższym domem od meczetu był dom Aiszy, gdzie przeprowadził się po kilku miesiącach od Abu Ajjuba Ansariego.

Braterstwo	Po wybudowaniu meczetu, Prorok ﷺ stworzył braterstwo pomiędzy Emigrantami z Mekki (muhadżirun), których było około pięćdziesięciu, a Ansar z Medyny, których liczba była podobna. Dziedziczyli jeden od drugiego, aż do bitwy w Badr.
Żydzi:	Kiedy Prorok ﷺ przybył do Medyny i Żydzi zobaczyli go, wiedzieli, że jest on prawdziwym Wysłannikiem Allaha wspomnianym w Starym Testamencie, pomimo tego, tylko mała garstka z nich przyjęła Islam, m.in. posiadający największą wiedzę – Abdullah syn Salama. Prorok ﷺ nawiązał osobne porozumienia pomiędzy plemionami Żydów takich jak: Banu Kejnuka, Banu Nadir i Banu Kurejda.
Zmiana kierunku modlitwy:	Po tym jak modlitwa zaczęła być obowiązkowa podczas nocnej podróży, Prorok ﷺ modlił się w kierunku Jerozolimy, aczkolwiek pragnął zmiany kierunku modlitwy w stronę Kaby. Zwracał swoją twarz ku niebu, mając nadzieję, że to się stanie, więc Allah ﷻ zesłał wers: "Doprawdy widzieliśmy twoje zwracanie twarzy [O Muhammedzie] w kierunku nieba, i zdecydowanie skierujemy twoją twarz w kierunku, który cię raduje".- [rozdział: Al Baqarah, wers 144]. W drugim roku od emigracji kierunek modlitwy został zmieniony na Kabę, Mekka.
Pozwolenie na walkę:	Po tym jak Prorok ﷺ został osiedlony w Medynie i ochroniło go plemię Ansar, Allah ﷻ objawił wers: "Pozwolenie [do walki] zostało dane tym, którzy są zwalczani, ponieważ zostali skrzywdzeni. I naprawdę, Allah jest kompetentny, by dać im zwycięstwo. Oni zostali wyrzuceni ze swoich domów bez żadnego prawa, tylko dlatego, że mówią: naszym Panem jest Allah"- [rozdział: Al Hajj, wers 39-40]. Allah ﷻ zezwala tutaj wierzącym, aby walczyli z politeistami. Pierwsze bitwy i potyczki były pomiędzy szwadronami, plemionami lub klanami.
Bitwa Badr	W drugim roku od emigracji, podczas Ramadanu, Prorok ﷺ wyruszył z ponad trzystoma wierzącymi w pościg za wracającą z Syrii karawaną Kurejszytów. Aczkolwiek Abu Sufjan zmienił jej trasę, po czym szatan sprowokował Kurejsz, aby przybyli z Mekki i walczyli z wierzącymi. Obie strony spotkały się w bitwie Badr. Była to wielka bitwa, która znana jest również pod nazwą "Dzień Rozróżnienia". Kiedy dwie armie spotkały się, Prorok ﷺ pokornie pomodlił się do Allaha ﷻ. W odpowiedzi Allah ﷻ pomógł wierzącym. Wysłał do nich anioły, które walczyły przy ich boku. Allah ﷻ dał im zwycięstwo nad niewiernymi, wznosząc Jego słowo. Podczas tej bitwy zabitych zostało siedemdziesięciu spośród niewiernych, a męczennikami zostało czternastu spośród wierzących.

Bitwa z
plemieniem
Kejnuka

W trzecim roku żydowskie plemię Banu Kejnuka złamało pakt. Prorok ﷺ rozkazał, aby muzułmanie oblężyli ich na okres dwóch tygodni. Jak tylko złożyli broń, Prorok ﷺ usunął ich z tego miejsca. Ich liczba wynosiła siedemset.

Bitwa pod Uhud

Bitwa pod Uhud miała miejsce w miesiącu Szaʿłal. Kurajszyci przybyli do Medyny z około trzema tysiącami osób, szukając zemsty za ich klęskę w bitwie Badr. Liczba ludzi Proroka ﷺ i jego towarzyszy wynosiła siedemset i była pomniejszona przez hipokrytów. Muzułmanie sprawnie atakowali i walczyli na początku dnia, następnie Allah ﷻ poddał muzułmanów próbie. Politeiści zaatakowali, raniąc Wysłannika Allaha ﷺ i łamiąc jego zęba. W tej bitwie walczyły u ich boku anioły. Męczennikami zostało siedemdziesięciu towarzyszy, m.in. Hamza syn Abdu-Muttaliba i Musab syn Umaira oraz Anas syn An-Nadra i Handala Al-Gasil. Talha syn Ubejdulla walczył tak dobrze, że Prorok ﷺ powiedział: "Raj jest dla Talhy obowiązkowy." Prorok ﷺ i muzułmanie zrobili zwrot w kierunku gór, gdzie Allah ﷻ ochronił ich przed wrogiem. Dzień bitwy Uhud był czasem próby dla wiernych. Allah ﷻ sprawdzał ich, ujawnił im hipokrytów i uhonorował tych, którzy zostali męczennikami. Po bitwie, Prorok ﷺ usłyszał, że Kurajszyci ponownie nadciągają do Medyny, aby wykończyć muzułmanów, więc wyruszył w ich kierunku wraz z wierzącymi. Aczkolwiek, gdy muzułmanie dotarli do Hamry Al-Asad, Kurajszyci dowiedziawszy się o tym, uciekli z powrotem do Mekki.

4 rok po emigracji

W czwartym roku miało miejsce zdarzenie koło studni Mauna, gdzie zostało zabitych siedemdziesięciu towarzyszy Proroka ﷺ, którzy posiadali największą wiedzę o Koranie. Odbyła się też bitwa z Banu Nadir - żydowskim plemieniem, które Prorok ﷺ poddawał oblężeniu, aż Allah ﷻ umieścił w sercach jego ludzi strach i usunął ich z Medyny. W ich sprawie został objawiony rozdział "Al-Haszr".

Bitwa Murisi

W piątym roku Prorok ﷺ wybrał się, aby walczyć z plemieniem Bani Mustalik. Wrócił z tej wyprawy zwycięski. Podczas tej podróży został zalegalizowany tajammum, jak i również miało miejsce pomówienie wobec matki wierzących Aiszy رضي الله عنها, która była czysta i daleka od tego. Było to dla niej i Proroka ﷺ bardzo ciężkie, aż do momentu, gdy Allah ﷻ objawił jej niewinność w rozdziale sury "An-Nur". Ci, którzy głosili fałszywe i złe wieści, zostali wychłostani.

Bitwa Okopu

Bitwa Okopu miała miejsce w miesiącu Szal'al, podczas szóstego roku po emigracji Proroka ﷺ z Mekki. Żydzi zadeklarowali poparcie dla Kurajczytów i dla każdego, kto przysiągł walczyć z Prorokiem ﷺ i jego towarzyszami. Kurajczyści połączyli siły z plemionami Banu Sulaim, Banu Asad, Fazārah, Aszja i innymi, a następnie przybyli do Medyny licząc dziesięć tysięcy ludzi. Salman Al-Fārisi poradził Prorokowi ﷺ, aby wykopał ogromny rów, który chroniłby ich przed natarciem połączonych sił. Muhammad ﷺ zebrał trzy tysiące ludzi i zajął pozycję na górze Sal'a, przed którą wykopał rów. Prorok ﷺ zawarł pakt z plemieniem Banu Kurejda, jednak ci w ostatnim momencie złamali przymierze. Następnie wysłał Nuejma ibnu Mas'uda do połączonych sił wroga, aby wszcząć pomiędzy nimi nieufność i spowodować rozłam ich szeregów. Następnie Wszechmogący Allah ﷻ wysłał armię wiatru, burząc obozy wrogów, obracając do góry nogami ich garnki, i wstrząsając nimi podmuchami wiatrów. Strach wszedł w ich serca i uciekli, i porzucili bitwę, nic nie osiągając ze swoich nikczemnych planów. Po tych niesamowitych zdarzeniach, Prorok ﷺ wrócił do Banu Kurajda i wyznaczył Sa'da ibna Mu'ada jako tego, który osądzi ich sprawę. Na temat tej bitwy została zesłana sura "Al-Ahzab".

Pokojowy pakt

W szóstym roku po emigracji Proroka ﷺ, wyruszył on z 1400 towarzyszami, aby wykonać Umrę (mniejszą Pielgrzymkę). Kiedy dotarli do Al-hudejbijji, miejsca nieopodal Mekki, Kurajczyci uniemożliwili im wejście do Mekki. Szukali z nimi rozejmu, aby zaprzestać walkę na dziesięć lat. Było to, w końcowym efekcie, znakomite zwycięstwo dla muzułmanów, jak powiedział Allah ﷻ w Koranie: „Zaprawdę, daliśmy wam, [O Muhamedzie], oczywiste zwycięstwo”- [rozdział: Al-Fath, wers 1]. Ten pokojowy traktat zawierał zgodę Kurajczytów na to, aby muzułmanie powrócili do Mekki w następnym roku w celu wykonania Umry. Wrócili więc w następnym roku w miesiącu Dhul-Ka'da i wykonali Umra al Kada – jako nadrobienie za zeszły rok.

Bitwa o Hejbar

Dwadzieścia dni po powrocie z Al-hudejbijji Prorok ﷺ wyruszył do Hejbar na północ od Medyny. Tutaj muzułmanie przez dwadzieścia dni oblegali Żydów i zaciekle walczyli, aż Żydzi przekonali się o własnej klęsce i błagali o pokój. Prorok ﷺ pozwolił im uprawiać ziemię w zamian za oddawanie połowy owoców i zboża.

Powrót Dżafar’a

Podczas gdy Prorok ﷺ był w Hejbar, Abu Huraira przybył do Medyny po tym jak przyjął Islam. Dżafar ibn Abi Talib, kuzyn Proroka, i ci, którzy z nim wrócili z Abysynii spotkali Proroka w Hejbar. Dołączył do nich także Abu Musa Al-Aszari i jego ludzie.

Bitwa Mubah

Bitwa pod Mu’tah miała miejsce w ósmym roku po emigracji Proroka z Mekki do Medyny. Jej powodem było to, że Szarachbil ibn Amr Al-Ghassani zamordował posłańca Proroka, który był w drodze do króla Rzymu. Prorok ﷺ przygotował siłę trzech tysięcy ludzi pod dowództwem Zejda ibn Harita. Prorok ﷺ powiedział im: “Jeśli Zejd polegnie w bitwie, wtedy niech dowodzenie przejmie Dżafar ibn Abi Talib, a jeśli i on polegnie, to niech dowodzi Abdullah ibn Rawaha”. Herakliusz, król Rzymu i Arabowie, którzy mieli z nim sojusz, wyruszyli z dwustu tysiącami ludzi. Dwie siły spotkały się w bitwie i wszyscy ci, którym Prorok ﷺ kazał obejmować dowodzenie zostali umęczeni. Wtedy dowodzenie zostało przekazane Halidowi ibn Al-Łalidowi, który wykazał się znakomitym dowodzeniem. Muzułmanie byli w stanie bezpiecznie wycofać się od swojego wroga i wroga Allaha.

Podbój Mekki

W tym samym roku, czyli ósmym roku od czasu emigracji z Mekki do Medyny, plemię Banu Bakr, którzy zawarli pakt z Kurejszycami, zaatakowali plemię Banu Chuza, którzy byli w pakcie z Prorokiem ﷺ. Kurejszyci wsparli ich potajemnie. Kiedy dotarło to do Proroka ﷺ, zdecydował aby podbić Mekkę. Abu Sufjan przybył do Medyny, aby porozmawiać z Prorokiem ﷺ, jednak on nie chciał go wysłuchać, więc Abu Sufjan przemówił do Abu Bakra, Umara i Aliego, aby porozmawiali z Wysłannikiem Allah’a, ale wszyscy mu odmówili. Prorok Muhammad ﷺ wzniósł prośbę do Allah’a ﷻ, aby Kurejszyci nie dowiedzieli się, że do nich nadchodzi. Allah ﷻ odpowiedział na tę prośbę i Prorok ﷺ wyruszył z dziesięcioma tysiącami ludzi, aż weszli do Mekki. Tuż przed podbiciem Mekki wujek Proroka Al-Abbas przyjął Islam. Kiedy podbili Mekkę, jedną z rzeczy, które Prorok ﷺ powiedział było: “Kto wejdzie do domu Abu Sufjana, będzie bezpieczny, kto wejdzie do meczetu, będzie bezpieczny, i kto zamknie swoje drzwi, będzie bezpieczny”. Prorok ﷺ nie walczył z nikim oprócz z tymi, którzy próbowali walczyć z nim lub którzy go skrzywdzili, bądź skrzywdzili muzułmanów, uznając ich krew za legalną. Kiedy Prorok ﷺ wszedł do Mekki, okrążył Ka’bę w normalny sposób bez wykonywania pielgrzymki, po czym wezwał Usmana ibna Talha i wziął klucz do Kaby, gdzie zniszczył wszystkie posągi, a następnie zwrócił klucz do Usmana. Po podbiciu Mekki, ludzie przyjęli Islam falami. Przybywały do Proroka wszystkie plemiona przyjmując Islam.

Zniszczenie posągów

Po zdobyciu Mekki Prorok ﷺ wysłał swoich towarzyszy, aby zniszczyli fałszywe bożki i świątynie wokół Mekki. Wysłał Amra ibn Aasa, aby zniszczył Suwa, i Sa'da ibn Zejda, by zniszczył Manah, i Halida ibn Al Łalida, by zniszczył Al-'Uzza, i At-Tufejla, aby zniszczył Dhil-Kaffejna, i Ali by zniszczył idola Taja.

Bitwa Hunejn

Kiedy plemię Hawazin usłyszało o podboju Mekki, zebrali się i wymaszerowali w kierunku Proroka ﷺ, zabierając ze sobą całe ich bogactwo, kobiety i potomstwo. Prorok ﷺ wyruszył do nich z dwunastoma tysiącami ludzi. Muzułmanie byli zdumieni ich dużą liczbą, dopóki nie dotarli do Doliny Hunejna. Wtedy w jednym momencie Hawazin zaatakowali muzułmanów z zaskoczenia. To spowodowało, że wielu muzułmanów przestraszyło się i uciekło, z wyjątkiem Proroka ﷺ, jego rodziny i małej grupy Muhadżirun (tych, którzy wyemigrowali do Medyny). Jednak Allah ﷻ umocnił tych, którzy wierzyli i wtedy powrócili na pole bitwy, i walczyli wraz z Prorokiem ﷺ. Allah ﷻ uczynił ich zwycięskimi nad plemieniem Hawazin, które uciekło do Ta'if. Czternastu mężczyzn z plemienia Hawazin, którzy przyjęli Islam, przyszli do Proroka ﷺ prosząc o ich rodziny spośród jeńców. Ich prośba została spełniona.

Wyprawa do Taif

Po potyczce z Hawazinem, Prorok ﷺ podjął decyzję, by opanować Taif. Kiedy tam dotarli, oblegali ich fort przez osiemnaście dni, po czym wrócili, gdyż nie doszło do żadnej walki.

Wyprawa do Tabuk

W dziewiątym roku miała miejsce wyprawa do Tabuk, określana jako ciężka. Toczyła się w najgorętsze dni, kiedy ludzie kryją się w cieniu i spożywają dużo owoców. To był najtrudniejszy czas, by wyruszyć. Kiedy Prorok ﷺ, tuż przed wyprawą zachęcał towarzyszy do dawania jałmużny. Usman dał trzysta wielbłądów wraz z kocami i tysiącem złotych monet. Wysłannik ﷺ powiedział wtedy: "Cokolwiek Usman zrobi po tym dniu, nie stanie mu się krzywda".

Pozostali towarzysze dali tyle ile mogli. Większość hipokrytów pozostała w tyle, porzucając Proroka ﷺ. Zostało też w tyle bez żadnego usprawiedliwienia jego trzech najlepszych towarzyszy: Kab ibn Malik, Hilal ibn Umajja i Mirarah ibn Ar-Rabi. Wszyscy trzej prosili o przebaczenie u Proroka ﷺ, kiedy ten powrócił do Medyny. Allah ﷻ zesłał o nich następujący werset: "I [Allah przebaczył] trzem, którzy zostali w tyle [i żałowali swojego błędu]" -[rozdział: At-Tawbah, 118]. Allah ﷻ wybaczył im ze względu na ich prawdomówność. Natomiast jeśli chodzi o hipokrytów, Allah zawstydził ich i obwinił w tej samej surze (rozdziale), i zapieczętował ich serca na drodze fałszu, którą wybrali. Ta Sura była też określana jako "ekspozycja", ponieważ Allah ﷻ zdemaskował w niej hipokrytów.

Wyprawa do Tabuk	Podczas tej wyprawy, Prorok ﷺ sporządził i podpisał traktaty z Ajlą, ludem Dżarby, Adrahą i Ukajdarem, iż powyżej wymienieni zapłacą dżizję (podatki), aby żyć wraz z muzułmanami pod ich przymierzem. Prorok ﷺ został w Tabuk na osiemnaście dni po czym wycofał się, ponieważ nie doszło do żadnej walki. Kiedy wrócił do Medyny, Allah ﷻ nakazał mu zniszczyć meczet hipokrytów, konspiratorów. Allah ﷻ mówi w Koranie: ”I oto są owi [hipokryci], którzy obrali meczet, aby wyrządzać krzywdę, czynić niewiarę i podziały między wierzącymi, i jako baza dla tych, którzy wcześniej walczyli przeciwko Allah’owi i Jego Posłańcowi”. Prorok ﷺ zniszczył ich meczet. To była ostatnia wyprawa, w której uczestniczył.
Delegacje:	Po wyprawie do Tabuk wiele plemion przyjęło Islam, przybywając w delegacjach, dlatego też ten rok został nazwany rokiem delegacji. Wszystkie plemiona przybywały do Proroka ﷺ przyjmując Islam. Między innymi, delegacje plemienia Banu Tamima i ich przywódcy Atarida ibna Hadżiba Tamimiego, plemię Taja i ich przywódcy Zejda Al-Hejla, plemię Abdul-Kejsa i ich przywódcy Al-Dżaruda Al-Abdija, a także plemię Banu Hanify, a wśród nich kłamca Musajlima, który później fałszywie orzekł się prorokiem.
Pielgrzymka Abu Bakra	W dziewiątym roku po hidżrze (emigracji z Mekki do Medyny) Prorok ﷺ wysłał Abu Bakra do Mekki jako odpowiedzialnego za tych, którzy wykonują hadżdż, czyli pielgrzymkę. Wysłał również Aliego, aby wyrecytował ludziom początek sury Tołby (Skrucha) i ostatecznie oraz oficjalnie odrzucił porozumienia z tymi, którzy czczą fałszywych bożków. Ogłosił również, że żaden politeista (muszrik) nie będzie mógł wykonywać Tałafu, czyli okrażania Kaby, ani też obchodzić jej nago, tak jak robili to bałwochwalcy w czasach przed-islamskiej ignorancji.
Ostatnia pielgrzymka Proroka	W dziesiątym roku po hidżrze Wysłannik Allah’a ﷺ wykonał jego ostatnią i pożegnalną pielgrzymkę (‘hadżatul-ładi’). Wielu muzułmanów z różnych plemion i miast wyruszyło do Proroka ﷺ. Ich liczba osiągnęła około sto tysięcy. Prorok nauczał ich rytuałów pielgrzymki i wygłosił kazanie w dniu Arafah, czytając werset Koranu, gdzie Allah ﷻ mówi: “Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię i obdarzyłem was Moją łaską i zatwierdziłem dla was Islam jako religię”- [rozdział: Al-Ma’idah, wers 3]. Poinformował ich również, że religia od teraz jest kompletna i doradził im, aby silnie trzymali się jego sunny, czyli naśladowali go we wszystkim tym, co przez całe 23 lata jego prorocstwa im pokazał ze słów i uczynków, oraz uczynił rzeczami nietykalnymi ich krew, bogactwo i honor. Była to pożegnalna rada od Proroka ﷺ.
Delegacja Usamy	W miesiącu Safar, jedenastym roku po hidżrze, Prorok ﷺ przygotował armię do walki z Rzymianami. Usamah ibn Zejd objął jej dowództwo. Armia opuściła Medynę i dotarła do klifu Al-Dżurf (trzy mile poza Medyną). Dowiedzieli się wtedy o chorobie Proroka ﷺ.

Podsumowanie Jego wypraw:

Podsumowanie Jego wypraw:

Wszystkie inwazje, delegacje i wyprawy Proroka miały miejsce w przeciągu dziesięciu lat, po tym jak wyemigrował z Mekki do Medyny. Eskadr i delegacji było około sześćdziesięciu, a wypraw około dwudziestu siedmiu.

Prorok ﷺ walczył w dziewięciu z nich: Badr, Uhud, Al-Handak, Al-Kurejda, Al-Mustalik, Hejbar, Podbój Mekki, Hunejn i Taif. Fragmenty Koranu zostały objawione odnośnie niektórych z tych bitew:

Objawione w Koranie bitwy:

Bitwa pod Badr: rozdział Al-Anfal; objawiony na jej temat i nazwany surą Badr.

Bitwa pod Uhud: końcówka rozdziału Ali-Imran od wersu 121: “I [pamiętaj] kiedy ty, [O Muhamedzie], zostawiłeś swoją rodzinę o poranku, aby wysłać wierzących na ich stanowiska w bitwie [pod Uhud]...”- prawie do końca tego rozdziału Allah ﷻ opowiada o tej bitwie.

Bitwy pod Al-Handak, Kuejda i Hejbar: środek sury Al-Ahzab został objawiony na temat tych bitew.

Bitwa z Banu Nadir: na temat tej bitwy została zesłana Sura Al-Haszr.

Bitwa pod Al-Hudejbija, Hejbar i Al-Fath (podbój Mekki): sura Al-Fath i sura An-Nasr odnoszą się do tych trzech bitw.

Bitwa pod Tabuk: o tej wyprawie mówi rozdział Tołba (Skrucha).

Prorok ﷺ został ranny tylko w bitwie pod górą Uhud. U jego boku walczyli aniołowie w bitwie pod Badr, Uhud i Hunejn. Anioły przybyły na rozkaz Allah’a ﷻ, wstrząsnęły politeistami i rozbiły ich siły podczas bitwy Al-Handak (okop), Prorok ﷺ rzucił żwir w ich twarze, i z woli Allah’a ﷻ uciekli. Podbój Mekki poprzedziło zwycięstwo w dwóch bitwach: Badr i Hunejn. Jedyna bitwa, w której używali katapult, to bitwa o Taif. W innej z bitew wykopali ogromny okop zgodnie z poradą Salmana Al-Farisiego, która odbyła się przeciwko połączonym siłom wroga.

Jego choroba i śmierć:

Jego choroba i śmierć

Allah ﷻ dał Prorokowi ﷺ wybór pozostania w doczesnym życiu lub spotkania się ze swoim Stwórcą i Rajem. Wybrał on Raj. Następnie zapadł na ciężką chorobę i poprosił swoje żony o opiekę w domu Aishy. Zgodziły się na to. Gdy już nie był w stanie prowadzić modlitwę, nakazał Abu Bakrowi, by przejął jej prowadzenie. Było to również znakiem dla ludzi, kto będzie następcą Proroka ﷺ. W poniedziałek 12, w miesiącu Rabiul-Ałłal, jedenaście lat po hidźrze, wyszedł do ludzi, podczas porannej modlitwy Fadżr. Wzniósł zasłonę i otworzył drzwi. Spojrzał na nich uśmiechając się i dał im znak, aby dokończyli modlitwę. Następnie, podczas poranka tego dnia, Prorok ﷺ zmarł. Jego śmierć było największym nieszczęściem wśród wierzących. Byli oni niezwykle zdruzgotani jego śmiercią. Wtedy ludzie zebrali się i złożyli przysięgę wierności Abu Bakrowi. Nikt nie przeciwstawił się tej decyzji, ponieważ muzułmanie znali jego pozycję między ludźmi i to, że był jednym z nielicznych, którzy pierwsi przyjęli Islam. Prorok ﷺ został umyty i okryty trzema białymi szatami, po czym pochowany w miejscu, w którym zmarł, czyli w pokoju jego żony Aiszy. To jest ścieżka Allaha ﷻ z jego prorokami. Zawsze byli pochowani tam, gdzie ich Pan zapisał im śmierć. Zarówno ludzkość, jak i Dżiny wysyłają prorokowi Muhammadowi ﷺ pozdrowienia i proszą o błogosławieństwo od ich Pana. Oświadczamy, że wypełnił misję, doradził swemu narodowi oraz walczył w sprawie Allah’a ﷻ w najlepszy sposób. Niech Allah ﷻ wynagrodzi mu w imieniu jego narodu największą i najlepszą nagrodą. Wszelka chwała należy się tylko i wyłącznie Allah’owi ﷻ, Panowi wszystkiego co istnieje.

Wniosek:

Hassan ibn Tabit رضي الله عنه, poeta Proroka ﷺ powiedział:

“O! Allah, zgromadź nas razem z naszym Prorokiem w Rajskim Ogrodzie wychwalanym przez oczy zazdrości, w najwyższej randze Raju zapisz nas tam. O Allah Najwyższy, Właścicielu wszystkiego. Allah i ci wokół Jego tronu i dobrzy ludzie przesyłają pozdrowienia błogosławionemu Ahmadowi (Muhammadowi)”

Trzeci egzamin

Falsz	Prawda	Pytanie:
☐	☐	To że opiekował się owcami, było powodem jego cierpliwości i miłosierdzia wobec słabych.
☐	☐	Kiedy osiągnął 40 lat, oświeciło go światło proroctwa i Allah ﷻ uhonorował go Objawieniem.
☐	☐	Opresja ze strony Kurejszytów nasilała się, więc na 3 lata osiedlili się w górskiej ścieżce Abu Taliba. Gdy miał 49 lat prorok wrócił.

1. Urodził się: w Mekce ☐, w roku słonia ☐, 53 lata przed hidżrą ☐, wszystko powyżej ☐
2. Kiedy rozpoczęło się Objawienie: Ukochane mu było odosobnienie ☐, przyszło jako dobry sen ☐, wszystko powyżej ☐
3. Ile jest etapów Objawienia?: Pięć ☐, Siedem ☐, Trzy ☐
4. Etapy wzywania do Islamu są: Dwa ☐, Trzy ☐, Pięć ☐
5. Został zabrany nocą do meczetu Al-Aqsa cieleśnie i duchowo, a potem wzniesiony do niebios: cieleśnie ☐, duchowo ☐, cieleśnie i duchowo ☐
6. Pierwszy meczet w islamie: Al-Haram Mekka ☐, Meczet Proroka ☐, Al-Aksa ☐, Kuba ☐
7. Zmienił się kierunek Qiblah: w Mekce przed hidżrą ☐, 2 lata po hidżrą ☐, 3 lata po hidżrą ☐
8. W którym roku w Ramadanie miała miejsce bitwa pod Badr?: 2 lata po hidżrą ☐, 3 lata po hidżrą ☐

Ali ibnu abi Talib	Bilal ibnu Rabach	Zejd ibnu Harit	Abu Bakar As-Siddik	Pierwsi wierzący:
☐	☐	☐	☐	Spośród mężczyzn
☐	☐	☐	☐	Spośród młodzieży
☐	☐	☐	☐	Spośród niewolników
☐	☐	☐	☐	Spośród wyzwolonych

7 lat	Abdullah ibn Abdul Muttalib	Około 8 lat	Abdul Muttalib	Abu Talib	Ci, którzy troszczyli się o Proroka, kiedy był sierotą:
☐	☐	☐	☐	☐	Po śmierci Jego matki, jego dziadek
☐	☐	☐	☐	☐	Dziadek zmarł, gdy Prorok
☐	☐	☐	☐	☐	Jego wujek
☐	☐	☐	☐	☐	Zmarł gdy Prorok miał 7 lat
☐	☐	☐	☐	☐	Jego matka zmarła, gdy Prorok ﷺ miał

1 bitwa	9 z nich	27	60	10 lat	Jego walki i ekspedycje:
☐	☐	☐	☐	☐	Wszystkie wyprawy, delegacje i bitwy miały miejsce po hidżry (emigracji), w czasie
☐	☐	☐	☐	☐	Delegacji było mniej więcej:
☐	☐	☐	☐	☐	Ile było wypraw?
☐	☐	☐	☐	☐	Prorok ﷺ uczestniczył w... wyprawach
☐	☐	☐	☐	☐	Prorok ﷺ został ranny w:

Podsumowanie

‘Korzystne środki do szczęśliwego życia’

- Autor: Abdurrahman Ibn Naasir As Si'si (1307-1376); z jednej z najlepszych szkół Islamu jego czasów; jeden z najlepiej ugruntowanych imamów w wiedzy.

- Powód autorstwa: gdy shaikh podróżował do Libanu- z powodów medycznych, przeczytał książkę ‘Jak przestać się martwić i zacząć żyć’ Dale’a Carnegie’a. Był pod wrażeniem tej książki, dlatego napisał swoją o podobnym temacie.

1) Wiara w Allah’a ﷻ i czynienie dobra: wiara prowadzi do cierpliwości, szczęścia i zadowolenia z tego, co Allah ﷻ nakazał.

2) Perfekcja w tworzeniu poprzez słowa i czyny: dobro rodzi dobro i odpycha zło.

3) Zajmowanie się dobrymi uczynkami i potrzebną wiedzą: odwraca uwagę serca przez myślenie o tym, co cię niepokoi.

4) Zajmowanie myśli swoją codzienną pracą: więc nie smuć się tym, co minęło, ani nie martw się o przyszłość, ponieważ Prorok ﷺ szukał schronienia u Allah ﷻ przed troską i smutkiem.

5) Powiększanie wspominania Allah ﷻ: wspominanie Allah ﷻ zwiększa zadowolenie i spokój serca.

6) Wyliczanie jawnych i ukrytych błogosławieństw Allah ﷻ: przynosi wdzięczność i usuwa smutek.

7) Zwrócenie uwagi na tego, który jest poniżej nas: pozwala to na bycie wdzięcznym Allahowi ﷻ za to co mamy i usuwa smutek, i rozpacz.

8) Zapominanie przeszłości: nie możemy odzyskać tego co w przeszłości, więc zajmowanie się rozmyślaniami jest bezsensowne i szalone.

9) Wznoszenie prośby do Allah ﷻ: na przykład proszenie o naprawienie swojej religii, spraw życiowych, i spraw w Zaświatach- tak jak zostało to wspomniane w Hadisie.

10) Aby zawsze spodziewać się najgorszego: ponieważ, gdy najgorsze dojdzie do skutku, zmniejsza to jego wpływ.

11) Nie zagłębiać się w złudzeniach i wyobrażeniach: gdyż złudzenia tworzą złe myśli i sprawiają, że przyjmujesz negatywne nastawienie, które prowadzi do depresji i chorób.

12) Pokładanie zaufania w Allah ﷻ i oparcie się na Nim: ‘Ktokolwiek pokłada zaufanie w Allah, jest On (Allah) dla niego wystarczający’ (65:3)

13) Akceptacja niedoskonałości innych i cierpliwość w znoszeniu ich szkodliwości: każda osoba ma niedoskonałości lub coś czego nie lubimy, więc patrz na ich pozytywne strony, a nie na negatywne.

14) Nie zajmuj się trywialnymi sprawami: tak jak potrafisz poradzić sobie z nieszczęściami, tak lepsze dla ciebie będzie niezajmowanie się bezsensownymi sprawami.

15) Życie jest krótkie: prawdziwe życie (nawet jeśli krótkie) jest życiem szczęścia i zadowolenia, więc nie skracaj go depresją i nieszczęściem.

16) Większość zmartwień nie ma rzeczywistego podłoża: większości rzeczy, o które się martwisz, jeszcze się nie zdarzyły, więc nie pozwól, aby słabe przypuszczenia przejęły kontrolę nad silnymi przypuszczeniami.

17) Nie przejmuj się tym co mówią ludzie: szkody spadają na ludzi, lecz jeśli zaczniesz się nimi zajmować, wtedy zaszkodziś sobie tak samo, jak oni sobie szkodzą.

18) Twoje życie podąża za twoimi myślami: jeśli twoje myśli są korzystne dla twojej religii lub życia na ziemi, to twoje życie będzie szczęśliwe i zadowolone, jeśli będą niekorzystne, będzie odwrotnie.

19) Nie oczekuj wdzięczności od ludzi; jeśli czynisz dobro tym, którzy mają na to prawo lub tym, którzy nie mają na to prawa, to jest to transakcja między tobą a Allahem ﷻ, więc nie przejmuj się brakiem ich wdzięczności wobec ciebie.

20) Zajmij się tym, co jest dla ciebie korzystne: krzywdzące sprawy tworzą smutek i żal, więc szukaj pomocy w korzystnych akcjach.

21) Dąż do natychmiastowego załatwienia swoich spraw: opóźnione sprawy zgromadzą się na ciebie wraz z przyszłymi sprawami, i staną się zmartwieniem.

22) Priorytety: zacznij od najważniejszych, wybierz to, do czego najbardziej się skłaniasz, aby nie popaść w niezadowolenie lub nudę, i szukaj rady, ponieważ nie będziesz żałować korzystania z poradnictwa.

Spis treści:

♦ Wstęp	2
♦ Jego ﷺ cechy	3
♦ Pierwszy egzamin	12
♦ Jego ﷺ przewodnictwo	14
♦ Drugi egzamin	19
♦ Jego ﷺ wyjątkowe powołanie	21
♦ Jego ﷺ rodzina	24
♦ Przed prorocstwem	29
♦ Początek objawienia	31
♦ Okres Mekkański	34
♦ Okres Medyński	37
♦ Podsumowanie Jego ﷺ wypraw	44
♦ Jego ﷺ choroba i śmierć	45
♦ Trzeci egzamin	46
♦ Podsumowanie: “Korzystne środki do szczęśliwego życia”	48